B. 1638

1943 ANUL XXII No. 1—3

REVISTA CAVALERIEI

TIPOGRAFIA CAVALERIEI SIBIU — 1943

1950

(97)

2005

26 APR 2014

MEMBRII FONDATORI

Ianuarie 1914

„STAFETA"

Sub Inaltul Patronaj
ale A. S. R. Principele Ferdinand
General de Corp de Armată
Inspector General de Armată şi al Cavaleriei.

COMITETUL DE DIRECŢIE

Preşedinte :	General Bogdan Gheorghe
Membrii	General Cerchez Alexandru
	„ Pretorian Eraclie
	„ Socec Alexandru
	„ Herescu Ioan
	Colonel Băjescu Alexandru
	„ Topliceanu Ion
	„ Basarabescu Grigore
	„ Greceanu Petre
	„ Bottea Nicolae
	„ Călinescu Alexandru

COMITETUL DE REDACŢIE ŞI ADMINISTRAŢIE

Director :	Colonel Praporgescu David
Membrii :	Lt. Col. Scărişoreanu Romulus
	Maior Călinescu Ion
	„ Davidoglu Cleante
	„ Iacobini Gheorghe
	Căpitan Stircea Traian
	„ Bădulescu Savian
Secretar	Căpitan Bădulescu Savian

1943 ANUL XXII. No. 1—3

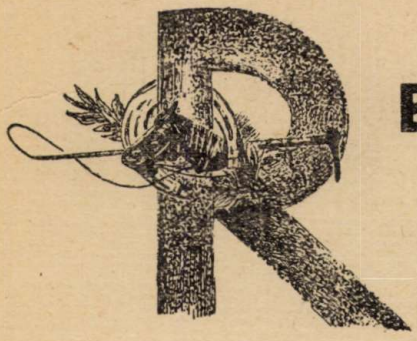

REVISTA CAVALERIEI

Biblioteca Judeteana ASTRA
21828P

Cuprinsul:

		Pag.
1. — Bătălia dela Akimowka.	*Maior* **Octavian Adam** . . .	5
2. — Norme generale pentru instructori.	*Lt.-Colonel* **I. Cheruvim** . . .	32
3. — † Eroul Colonel Constantin Lovinescu.	*General* **C-tin Dragu**	50
4. — † Căpitanul Condurache.	*Maior* **Octavian Adam** . . .	54
5. — Doi călăreți eroi, cavaleri ai Ord. Mihai Viteazul.	*Căpitan* **C-tin Bogatu**	57
6. — † Eroul Sublocotenent Mircea Ralea.	*Căpitan* **C-tin Bogatu**	60

TIPOGRAFIA CAVALERIEI SIBIU — 1943

21828

Bătălia

dela

AKIMOWKA

şi

MAREA DE AZOV

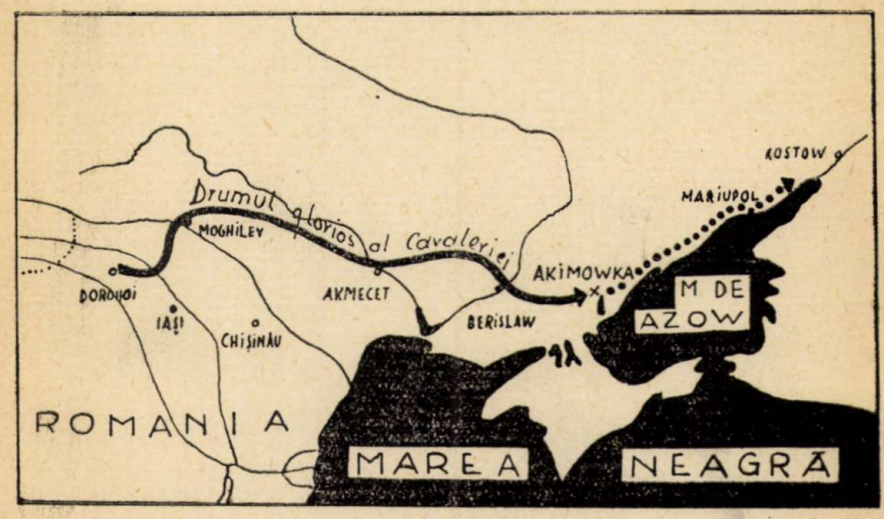

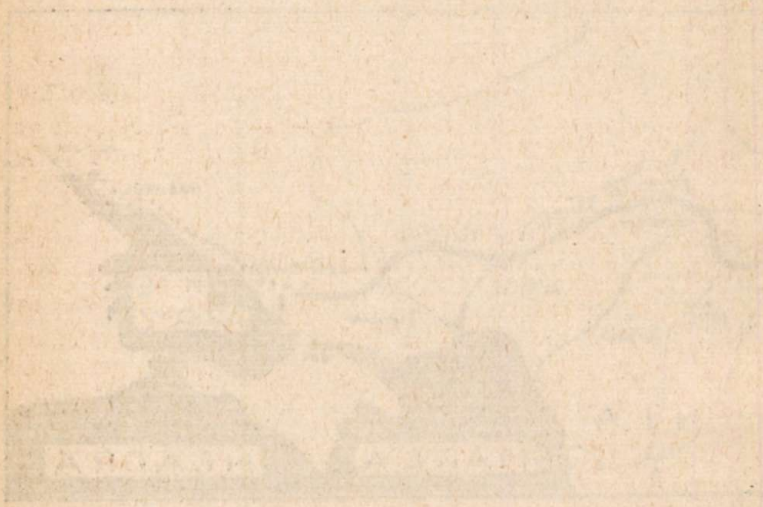

ătălia dela Akimowka

La sfârşitul lunei Septembrie, o Armată Română şi una Germană, care formau aripa sudică a frontului răsăritean aliat, se găseau dispuse între Nipru la Sud de *Saporoshje* şi *Marea de Azov*, angajate în acelaş timp şi în *Crimeia* unde pregătirile de ofensivă erau în curs.

Aceste armate trebuiau să asigure spaţiul dintre *Marea de Azov* şi *Nicopole*, acoperind comunicaţiile peste *Nipru* şi să realizeze cucerirea *Crimeiei*, spre Est, urmau să înainteze exploatând rezultatele progresiunei forţelor mecanizate germane, gata să se dirijeze dinspre Nord din regiunea *Niprului* către *Berdjansk* şi *Rostow*.

In acest ansamblu, s'a produs desnădăjduita ofensivă roşie care urmărea să-şi deschidă drum către *Crimeia* şi *Berislaw*, distrugând aripa de Sud aliată, pentru a pune din nou stăpânire pe malul *Mării Negre*, unde *Odesa* şi *Crimeia* erau serios ameninţate.

Astfel a luat naştere marea bătălie dela *Marea de Azov*, care cuprinde o serie de alte bătălii date concomitent în diferite sectoare ale frontului.

In acest cadru, bătălia dela *Akimowka* constitue cea mai emoţionantă şi strălucitoare victorie românească prin faptul că **s'au distrus** în acest sector valoarea a 3 divizii bolşevice şi s'a interzis inamicului revărsarea în spatele forţelor aliate, ea va trece

SCHIȚA REGIUNII AKIMOWKA

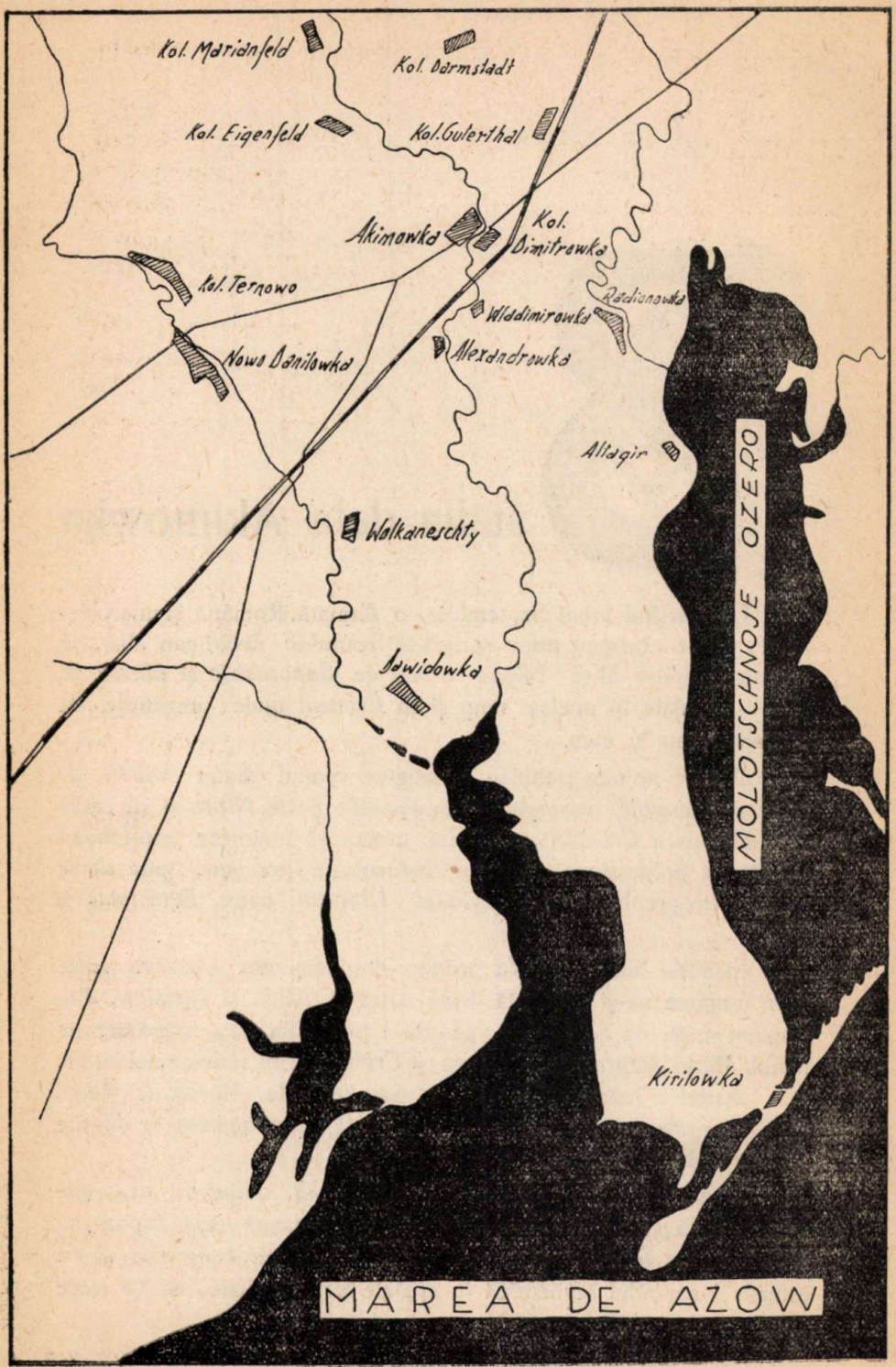

în Istorie, drept simbol al afirmării virtuţilor noastre ostăşeşti, faptă de arme pilduitoare peste veacuri.

Brigada de Cavalerie Colonel Măinescu V. trecută la Est de Nipru, intră la 23 Septembrie sub ordinele Corpului de Armată von Salmuth, pentru a înlocui Detaşamentul Colonel Boddien pe aliniamentul *Rodionowka—Akimowka—Kol. Kaiserthal*, cu misiunea de a bara pătrunderea inamicului pe direcţia generală *Melitopol—Akimowka*, acoperind dreapta Corpului German între *Kol. Kaiserthal* şi *Marea de Azov*.

Direcţia *Melitopol—Akimowka*, era o direcţie extrem de importantă căci oferea drumul cel mai scurt către *Berislaw*, unde se găsea elementul vital al aripei de Sud aliate, podul de peste *Nipru*; era calea cea mai uşoară şi mai directă spre *Crimeia*, lovind în acelaşi timp în spatele forţelor aliate.

Barareа acestei direcţii a fost dată de către Corpul de Armată German, în seama Brigadei de Cavalerie Col. *Măinescu*. Ordinul Corpului de Armată German cuprindea în esenţă:

— Corpul de Armată German, apără linia atinsă şi cu Brigada de Cavalerie Română Col. *Măinescu* înlocueşte în noaptea de 24/25 Septembrie, Grupul »*Boddien*« în sectorul de până acum.

— Comandamentele înaintate vor fi trimise cel mai târziu 24 Septembrie dimineaţa, la P. C. a Grupului »*Boddien*« în *Rodionowka*.

Inlocuirea va fi astfel făcută încât să nu fie observată de inamic.

— 1 Companie Vânători Care ‹care până în prezent era în Grupul *Boddien*› se pune la dispoziţia Brigadei de Cavalerie Română.

In ziua de 23 Septembrie după un marş de 80 km. Brigada intră în zona *Annowka—Nowo Danilowka* şi a luat legătura cu Colonel *Boddien* la *Rodionowka*, recunoscând sectorul şi fixând condiţiunile de înlocuire.

Intre *Kol. Kaiserthal* şi limanul *Molotschnoje*, inamicul dispunea la 23 Septembrie 1941, de circa 3 batalioane cu 2—3 baterii de câmp şi 2 baterii grele; atitudinea inamicului era foarte agresivă, constând din puternice incursiuni executate variabil noaptea şi ziua; artileria executa trageri numeroase iar aviaţia sa activa intens prin bombardamente de zi şi de noapte, astfel că Detaşamentul *V. Boddien* era ţinut într'o continuă încordare.

Terenul era plat, caracteristic de stepă, cu acoperiri de plantaţii regulate în special la Nord-Est de linia *Akimowka–Rodionovka.*

Colonelul *Boddien* aprecia ca sector foarte periculos regiunea *Rodionovka*, unde acoperirile prilejuiau incursiunilor inamice, condiţiuni favorabile, iar acţiunile de peste liman prin îmbarcaţiuni erau frecvente.

S'a stabilit că în ziua de 24 să se facă recunoaşterile şi deplasările, iar înlocuirea să se execute în cursul nopţii de 24/25, până la ora 24, astfel ca Detaşamentul *V. Boddien* să poată deveni liber.

In urma recunoaşterilor făcute de comandamentul brigadei, s'a ajuns la concluzia că, deşi sectorul *Rodionovka* este prielnic acoperirii inamice, direcţia cu şoseaua *Melitopol–Akimovka* este mult mai importantă pentru apărare, deoarece înaintarea inamicului pe această direcţie este indicată prin marele rezultate ce le-ar putea obţine în ansamblu, apoi concentrarea forţelor şi progresiunea lor se făcea în condiţiuni optime.

Brigada de Cavalerie a dat în ziua de 23 Septemvrie un ordin de recunoaştere şi deplasare pentru ziua de 24 Septembrie în vederea intrării în poziţie. In dimineaţa de 24, comandanţii de regimente şi comandanţii de unităţi, împreună cu şeful de stat major, au făcut recunoaşterile respective, iar la ora 14 s'a dat ordinul de operatii Nr. 132, care cuprindea în esenţă:

1. – Inamicul ocupă cu circa un regiment, aliniamentul *Hf. Molotschy* – 2 km. Est *Kol. Johonnesruh*, având elemente împinse către *Kol. Darmstadt* şi *Gutterthal.*

In regiunea Est *Kol. Darmstadt* se găseşte un câmp de mine.

Inamicul acţionează prin patrule în scopul de a face prizonieri şi deasemeni execută incursiuni în forţă.

Artileria sa, amplasată la 2 km. Nord-Est *Hf. Taschtschen* execută trageri de hărţuială.

O grupare puternică de artilerie se găseşte la Est *Moghila Nogajkaja.*

Pare că inamicul îşi are majoritatea forţelor în regiunea *Melitopol.*

Activitatea aviaţiei inamice este foarte intensă şi are multă preciziune.

2. – Misiunea Brigadei de Cavalerie este ca, înlocuind Detaşamentul Colonel *Boddien*, să apere sectorul cuprins între

liman şi *Kol. Kaiserthal* inclusiv, în strânsă legătură cu Divizia Germană.

3. — Hotărîrea: Brigada va interzice cu majoritatea mijloacelor pătrunderea inamicului, în special pe direcţia *Hf. Taschtschnak—Akimovka*, sprijinindu-şi dreapta pe *Rodionovka*, iar stânga pe *Kol. Kaiserthal.*

Supravegherea pe malul de West al Limanului.

4. — Poziţii: rezistenţă pe aliniamentul *Rodionovka* 2 km. Nord-Est *Akimovka—Kol. Kaiserthal.*

Avantposturi pe aliniamentul Nord-West *Hf. Elbnik—Kol. Gutterthal—Kol. Darmstadt.*

5. Dispozitiv:

Două sectoare: Regt. Colonel *Carp* şi Regt. Colonel *Bossie* ⟨stânga⟩.

Limita de despărţire: şoseaua *Hf. Taschtschenak—Kol. Dumitrovka* ⟨la Regt. Colonel *Bossie*⟩.

a) Regimentul Colonel *Carp*, întărit cu o companie germană anti-car, 8 aruncătoare Brand, 2 piese A. C. şi 2 plotoane mitralieră, va apăra sectorul afectat, interzicând în special direcţia *Hf. Molotschoje—Rodionowka* şi în a doua urgenţă *Hf. Taschtschnak—Alexandrowka.*

Va supraveghea limanul începând dela Nord *Hf. Altagir*, spre Nord ⟨*Movila* 1500 m. Nord *Hf. Altagir*⟩.

b) Regimentul Colonel *Bossie*, întărit cu 9 piese anticar, 6 aruncătoare Brand şi 2 plotoane mitraliere, va apăra sectorul menţionat, barând în special direcţia Kol. *Gutterthal—Akimowka* şi va menţine strâns legătura cu Divizia Germană.

Legături tactice:

a) Cu Divizia Germană, din aripa dreaptă a Corpului von *Salmuth*, printr'un ploton din Regimentul Colonel *Bossie* la Kol. *Kaiserthal*, pe liziera de Nord-Est.

b) Intre Regimente, printr'un ploton dat de Regimentul Colonel *Carp*, la 600 m. Sud-Est încrucişarea C. F. cu şoseaua.

Rezerva.

a) Regimentul Colonel *Korne Radu*, amplasat *Nowo Danilowka*, în măsură să intervină:

Defensiv:

— Pentru a opri pătrunderea între *Akimowka* şi Kol.*Kaiserthal;*

— A opri înaintarea inamicului, care ar pătrunde eventual între *Rodionowka* şi *Kol. Dumitrowka.*

Ofensiv:

— Contraatac pe direcţia *Balka Jurizina—Kol. Eigenfeld.*

— Contraatac pe direcţia *Alexandrowka—Rodionowka* sau *Alexandrowka—Akimowka.*

b) Escadronul Mecanizat, amplasat la *Wladimirowka*, va interveni la ordin în legătură cu Regt. Colonel *Korne R.*

Va face supravegherea malului de West al limanului până la *Marea de Azov*, prin patrule zilnice (după ordine speciale).

6. — **Artileria.** Două grupări de sprijin direct.

7. — Caii la mână în regiunea *Kol. Ternowo—Kol. Wolkaneschty.*

8. — Intrarea în dispozitiv, cu începere dela 24 Septemvrie orele 19 şi va fi terminată cel mai târziu până la ora 3.

* * *

In după amiaza zilei de 24 către orele 15,30', Regimentele au început deplasarea pe jos către poziţii. Deplasarea s'a făcut în grele condiţiuni, deoarece oamenii erau obosiţi pentru că intrarea în zona *Annowka—Nowo Danilowka* s'a făcut în cursul nopţii de 23/24, etapa executată fiind de circa 80 km. iar activitatea aeriană şi de artilerie inamică, era foarte intensă, ceeace impunea ca apropierea să se facă pe pachete şi cât mai adăpostit.

La căderea serei, a început înlocuirea şi organizarea poziţiei. P. C. înaintat al Brigadei s'a deplasat în cursul nopţii la *Wladimirowka.*

Dispozitivul realizat de Brigadă, este cel din schiţa Nr. 1, caracteristica lui este: dreapta şi centru tare, iar rezerva formată din cel mai rapid regiment al Brigadei, plasat astfel ca să intervină în condiţiuni optime în orice parte a frontului. Caii la mână au fost lăsaţi departe pe valea *Domuşla*, deoarece menţinerea lor mai aproape de front era imposibilă, din cauza aviaţiei şi a artileriei grele inamice.

Cu toate că informaţiunile ce le avea Brigada concludeau că o acţiune ofensivă inamică nu este de întrevăzut, s'au produs două evenimente semnificative:

— în ziua de 23 şi 24, avanposturile Detaşamentului *Boddien* aflate la *Hf. Elbink, Kol. Gutterhal* şi *Kol. Darmastadt*, au fost

atacate şi respinse, ceeace a impus ca avanposturile noastre să fie aşezate numai la circa 1500 m. în faţa poziţiei;

— în cursul nopţii de 24/25 la ora 3, o incursiune mai puternică ca oricând (circa 80 soldaţi şi partizani), cu multe arme automate şi sprijinită de artilerie, a atacat dreapta Regimentului Colonel *Bossie* la *Akimovka*, dealungul Căei Ferate şi incursiunea a fost respinsă, capturându-se prizonieri; un prizonier a declarat că face parte din Reg. 667 care a venit în după amiaza zilei de 24 dela *Melitopol*, regiment din compunerea Diviziei 218.

Aceste două indicii au trezit bănuiala că nu este exclus ca inamicul să pregătească o acţiune de altă natură decât defensivă şi s'au luat măsuri de precizarea situaţiei.

Pentru că incursiunea inamică s'a produs chiar în noaptea înlocuirii şi era compusă şi din partizani localnici, s'au strâns în ziua de 25 toţi bărbaţii dela 15 ani în sus din tot sectorul Brigadei şi au fost internaţi într'un lagăr, iar măsurile de pază s'au amplificat.

In scopul de a avea în imediată apropiere o unitate care să intervină în cazul când o nouă incursiune puternică s'ar produce şi ar pătrunde, s'a deplasat un escadron din Regimentul Colonel *Korne*, la *Wladimirovka*, pentru a-l utiliza în cel mai scurt timp în situaţia când rezervele regimentelor aflate pe jos, nu ar fi avut timpul material să se deplaseze oportun.

In ziua de 25 au fost trimise pe tot frontul, puternice patrule pentru a informa ce este în faţa Brigadei şi a permite avanposturilor să fie împinse mai spre Nord-Est. Patrulele nu au putut înainta decât circa 500 m. dincolo de avanposturi, fiind primite pretutindeni de un foc intens de arme automate.

Pentru noaptea de 25/26, s'a organizat câte o incursiune către *Hf. Elbink* şi *Kol. Darmstadt*, în scopul de a ne lămuri ce este la inamic.

Incursiunile s'au produs pe la orele 23.

Incursiunea Regimentului *Bossie* a fost oprită de un baraj puternic de arme automate, iar cea a Regimentului *Carp*, cu toate că nu a putut înainta decât 300 m. dincolo de avanposturi, a surprins un post sovietic, care, retrăgându-se în grabă, a lăsat un soldat mort pe teren, soldat care făcea parte dintr'un regiment al Diviziei 99 (Reg. 964).

Prezenţa în faţa Brigadei a unor elemente din două divizii

diferite a părut suspect, însă faptul nu era atât de concludent deoarece adesea ori în cursul luptelor dintre *Nistru* şi *Bug* s'au întâlnit ariergărzi formate din diferite M. U., cu toate acestea Comandamentul Brigadei a rămas atent şi a intensificat măsurile defensive.

In ziua de 26 la orele 3,30', Regimentul *Bossie* raportează că este atacat puternic pe tot frontul, iar Regimentul *Carp* informează că puternice patrule presează către *Rodionovka.*

Artileria inamică execută un bombardament extrem de viu în special în regiunea *Akimovka.*

Trupele sovietice atacau cu un regiment călare pe C. F. şi şosea, iar cu alt regiment la Vest de satul *Akimovka,* fiind puternic sprijinite de artilerie, circa 4 baterii grele şi 6—7 baterii de câmp; deasemeni aviaţia sa, bombarda şi mitralia la pământ unităţile Regimentului *Bossie.* Ambele regimente inamice care atacau în sectorul Regimentului *Bossie,* făceau parte din Divizia 218 ‹Reg. 667 şi Reg. 658›, refăcute în interior şi aduse dela *Melitopol* în zilele de 24 şi 25.

Regimentul *Bossie* a rezistat primului şoc inamic; Căpitanii *Rădulescu Virgil* şi *Cristea Dumitru* cad eroic, de la orele 4,30' a început să cedeze teren, copleşit de superioritatea numerică a bolşevicilor şi de focul aviaţiei şi al artileriei.

Divizionul vajnicului Maior *Ioan,* ţinea cu greu piept puhoiului bolşevic.

Presiunea inamicului devenind crescândă, Regimentul *Bossie* a raportat că nu crede că mai poate ţine satul *Akimowka.*

Regimentul *Carp* informează că stânga lui nu mai are legătură cu Colonelul *Bossie;* această aripă a Regimentului *Carp* atacată puternic de front, ameninţată şi pe flanc, este într'o situaţie foarte periculoasă.

Brigada a ordonat prin radio ca Regimentul *Bossie* să-şi mute rezistenţa pe linia de copaci de la imediat Sud-Vest *Akimowka,* reluând legătura cu stânga Colonelului *Carp;* aripa stângă a Regimentului *Carp* ‹Escadronul Căpitan *Hanganu)* să se replieze până la 1 km. Nord *Movila Rodionowkaja,* refăcând legătura cu Colonelul *Bossie.* Căpitanul *Franc Al.,* Şeful Biroului 3, a fost trimis de către şeful de stat major la Regimentul Colonel *Bossie,* să informeze asupra situaţiei să ia măsuri ca în cazul unei replieri să cedeze pas cu pas, călare pe şoseaua *Akimowka,* păstrând coeziunea în dispozitivul regimentului.

In acelaşi timp s'a ordonat Regimentului Colonel *Korne* să se deplaseze la *Alexandrowka*, de unde la ordinul Brigadei va interveni, fie să bareze înaintarea inamicului la Vest de C. F., fie să contraatace la Est de C. F.

La ora 5.30' efortul inamic se desena tot mai precis călare pe C. F., Colonelul *Bossie* raportează că a fost aruncat din *Akimowka*, are pierderi foarte mari, iar pe câmpul de luptă au rămas căzuţi pentru Patrie majoritatea comandanţilor de escadroane şi plotoane. Inaintarea inamicului continuă viguros şi regimentul a fost forţat să se replieze către Sud-Vest, astfel că în faţa satului *Akimowka* şi către Sud-Est de *Akimowka* nu are decât frânturi de plotoane şi deci, pe direcţia de efort a inamicului, nu este nimic închegat.

Colonelul *Carp* raportează că stânga lui a fost forţată să se replieze cu pierderi, deoarece inamicul a pătruns în spatele ei, ajungând până în poziţiile divizionului de artilerie şi nu se mai ştie nimic despre o baterie.

Când şeful de stat major primea, la radio, aceste ştiri extrem de grave, lovituri de artilerie şi brandturi cădeau în satul *Vladimirowka*, în jurul postului de comandă, iar răpăiala armelor automate umplea văzduhul dela un capăt la celălalt al sectorului Brigadei, zgomotul înăbuşit al mitralierelor ruseşti se auzea foarte aproape de P. C., un partizan a fost prins în apropierea popotei, scoţând o mitralieră din pivniţă.

Aviaţia bolşevică aruncă fără încetare, tone de bombe asupra Brigadei.

Se citeşte pe feţele tuturor că suntem la un pas de prăpastie, Brigada ruptă în două şi un gol de 3—4 km. la centru prin care inamicul înainta în puhoiu, spatele aripei drepte aliate era deschis, iar drumul către *Crimeia* şi *Berislav*, liber. Regimentul Colonel *Korne*, în deplasare spre *Alexandrovka*, chiar dacă ar fi putut opri o clipă progresiunea inamicului prin gol, forţele sovietice foarte numeroase ‹o divizie şi jumătate› puternic sprijinite de artilerie şi aviaţie puteau rupe frontul Brigadei pe oriunde, căci eram subţiri peste tot, rezerve nu mai erau şi ajutoare nu speram să ne vină de nicăeri, căci Corpul de Cavalerie se găsea departe, iar Corpul de Armată German nu avea nici el.

Un pumn de Români, pierduţi în stepele Nogaice, pe malul Mării de Azov, departe, foarte departe de Ţară!

Posibilităţi logice de stăpânirea situaţiei, nu erau.

In acea clipă de răscruce pentru existenţa Brigadei de Cavalerie Colonel *Măinescu*, când toate jertfele noastre de la *Prut* până la *Marea de Azov*, ameninţau să devină inutile, când toată gloria adunată cu atâta trudă se pregătea să-şi ia sborul, a răsărit în sufletul nostru, imaginea îndepărtată a Patriei şi am simţit pe umerii noştri demnitatea mândriei româneşti.

Aici în inima Rusiei, reprezentam în faţa lumei, Neamul Românesc cu toate aspiraţiunile şi nădejdile lui.

O brigadă de Cavalerie românească se găsea aşezată pe o direcţiune de o apăsătoare importanţă pentru întreg ansamblul sudic aliat.

Atunci, într'o supremă şi definitivă încordare, Comandamentul Brigadei şi toată Brigada, s'a hotărît să se bată până la ultimul soldat şi ofiţer, pentru a răsturna înaintarea inamicului, decât o bătălie pierdută, lăsând să fluture deasupra stindardelor româneşti întunerecul unei înfrângeri, mai bine o brigadă mai puţin, dar căzută la datorie pentru Ţară şi Cruce, acoperindu-se de glorie.

Jertfa noastră, totală şi în bloc, era mai rodnică pentru destinele Neamului Românesc.

Comandamentul a hotărît să încerce imposibilul: să umple golul cu tot ce este ostaş român disponibil şi apoi să contraatace pe tot frontul, pentru a sdruncina moralul inamicului, contraatac general, contraatacul onoarei şi al supremei jertfe.

La ora 6 s'a ordonat: Regimentul Colonel *Bossie* să reziste cu orice preţ pe aliniamentul 2 km. Sud-Vest *Akimovka-Movila* cu punctul trigonometric având stânga către Col. *Eigenfeld.*

— Regimentul Colonel *Carp* să-şi menţină stânga pe platoul cu *Movila Rodionovskaja*, iar centrul şi dreapta în poziţia veche, rezerva să o grupeze la aripa stângă, gata de contraatac către Nord-Vest,

— Pionierii, cu o parte din ofiţerii şi secretarii Comandamentului, o parte din trupa Cartierului, elementele Căpitanului *Geaniloni* din comanda Escadronului A. A. şi 2 mitraliere dela Mecanizate, să reziste pe satul *Vladimirovka*, făcând legătura la Nord-Est cu Regimentul Colonel *Carp.*

Escadronul Căpitan *Bărbulescu* din Regimentul Col. *Korne Radu*, mai puţin un ploton, cu Căpitanul *Andriade*, dela Comandament, se va instala călare pe C. F., în legătură la Est cu Pionierii.

— Căpitanul *Dumitrescu Miron* cu Căpitanul *Aslan*, din Comandamentul Brigadei, formează un detaşament din Escadronul de Transmisiuni, Jandarmi, furieri, ordonanţe şi plotonul din Escadronul Căpitanul *Bărbulescu* + 2 puşti mitraliere dela Mecanizate, să oprească înaintarea inamicului între C. F. şi şosea, în legătură cu Regimentul Colonel *Bossie*.

— Ceilalţi ofiţeri şi subofiţeri din Comandament, ‹Căpitanii *Toma*, *Cristescu*, *Radionov*; Plotonier *Caralupa*, Serg. Maj. Jand. *Colibaba* etc.› comandanţi de grupe sau simpli luptători.

— Regimentul Colonel *Korne*, să vină la *Vladimirovka* ‹partea de Est› luând dispoziţiuni pentru contraatac pe direcţia 500 m. Est *Vladimirovka* colţul de Nord-Est *Kol. Dimitrevka*.

— Nimeni nu se retrage, orice s'ar întâmpla.

— Contraatacul va începe la ordin, către orele 8.

Aceste dispoziţiuni date verbal şi prin radio, au fost apoi concretizate în ordinul de operaţii Nr. 133 ‹schiţa Nr. 2.›

Toţi au plecat să execute ordinele, tăcuţi dar hotărîţi, să învingă cu orice sacrificiu. Victorie sau moarte!

Prin radio, Comandanţii de regimente şi escadroane raportau: »am înţeles, totul va fi în ordine«.

Locot. *Hellweg*, ofiţerul de legătură german, a venit cu o armă automată rusească lângă şeful de stat major care vorbea la radio cu comandanţii de regimente, spunându-i: «orice s'ar întâmpla, eu rămân lângă Dumneata, sunt şi eu sigur că vom învinge».

Toţi soldaţii germani dela Detaşamentul de Legătură s'au prezentat la şeful de stat major, pentru a fi trimişi şi ei în luptă, s'au aruncat în foc cântînd.

Suprema înfrăţire între două armate, între două neamuri, care se simt vrednice unul de altul!

La ora 7.30' gloatele bolşevice, înebunite de votkă, se apropiaseră la 400 m. de noua rezistenţă, înaintând în formaţii de companii, multe, nesfârşit de multe.

La ora 7.30' a izbucnit pe tot frontul fostului gol, păcănitul armelor automate şi al carabinelor, vrednicii noştri artilerişti trăgeau direct în massele sovietice şi fiecare lovitură de tun era un pluton mai puţin.

Toţi trăgeau ca în ultima clipă a vieţii lor.

Pe întreaga linie se auzea glasul cald al armelor româneşti, se desprindea din el hotărîrea nestrămutată a trăgătorilor şi parcă aducea în sufletul tuturora un vânt uşor, alintător, Ţara noastră închegată prin suflete şi foc trăeşte şi va sta neclintită.

Incet, încet, ţăcănitul mitralierelor ruseşti parcă se domolea, iar brandturile lor loveau mai rar, mai nesigur.

Divizia 218 rusească era convinsă că a distrus totul în cale, că drumul spre *Crimeia* şi *Berislav* e liber şi deodată din senin, o nouă împotrivire.

Victoria care se apropiase la început de cei mulţi simţeam acum că se îndreaptă surâzătoare spre cei viteji.

Şi, în timpul când politrucii nedumeriţi în faţa nouei rezistenţe, răsărită ca o minune, încercau să împingă înainte turmele celor fără Dumnezeu, dela Est de *Wladimirovka*, la ora 8, porneşte învolburat la contraatac, Regimentul Colonel *Korne*, având în frunte la prima grupă, pe comandantul său, paladinul atâtor biruinţe.

La Nord Colonelul *Carp* Gh., moldovean neînfricat, ca şi pământul sfânt al *Moldovei*, înalt şi statornic ca *Ceahlăul*, cu ochii albaştri şi luminoşi ca de Arhanghel, dă drumul la contraatac Maiorului *Boldur Latescu*, viţă de vornici, de hatmani şi tot vijelios ca ei.

Contraatacul Colonelului *Korne* şi a stângei Colonelului *Carp*, a pornit în spatele forţelor sovietice îngrămădite în golul efemerei lor victorii, care acum se transformă în mormântul lor definitiv.

Hueau văile de strigăte de »Ura«. Parcă voinţa românească de a învinge stăpânea şi văzduhul, căci escadrilele roşii au început să dispară de pe cerul Brigăzii noastre.

Colonelul *Măinescu*, Comandantul Brigadei, stâncă neclintită în vijelie, zâmbea, zărea răsăritul victoriei.

O trâmbă de soare s'a strecurat printre nori şi tot cerul a început să se însenineze. Ne surâdea şi cerul, semn bun că Dumnezeu e cu noi.

La ora 9.30' panica domnea în rândurile bolşevicilor, *Korne* şi *Boldur* mergeau mereu.

Căpitanii *Schmith*, *Bărbulescu*, *Constantinescu*, *Păunescu*, îşi croiau drumuri largi în dispozitivul bolşevic, ca *Fulga*, *Toma Alimoş* şi mulţi alţii, din cântecele noastre voinicesti.

In acest moment, Comandamentul Brigadei antrenează la contraatac tot dispozitivul.

Brigada de Cavalerie Colonel *Măinescu* contraatacă în întregime cu toţi oamenii săi. Intreaga *Moldova*: cei de azi şi cei de eri. Un iureş de legendă.

Părea că plutesc deasupra noastră frânturi din bătrânele cronici ale lui *Neculcea, Miron Costin, Ureche:* «Pornit-au Moldovenii . . .»

Soarta bătăliei era pecetluită, victoria venea spre urmaşii Muşatinilor, spre urmaşii căpitanilor şi vitejilor din pomelnice uitate, căzuţi viteţeşte dealungul veacurilor luptând pentru Cruce şi pământul sfânt al Ţării Moldoveneşti.

Aviaţia inamică s'a năpustit din nou asupra Brigadei cu 14 avioane, bombardând şi mitraliind timp de o jumătate de oră în special în regiunea Regimentelor *Korne* şi *Carp*, încercând fără succes să topească elanul şi îndârjirea noastră.

La ora 10,30' inamicul a început să atace cu două batalioane la *Rodionovka* şi a reuşit să intre în partea de Nord a satului. Inamicul aruncă în luptă încă o divizie.

S'a ordonat Colonelului *Carp* să utilizeze tot ce mai are şi să-şi recucerească poziţia, deoarece dacă dreapta va fi dislocată, totul devine zadarnic, la nevoe Brigada îi poate trimite escadronul de pionieri şi un ploton moto, care începe să devină disponibil prin reducerea pungii făcută de inamic. Colonelul *Carp* contraatacă furtunos şi reuşeşte să-şi reia amplasamentele.

Gara *Akimovka* este cucerită. Bateria de artilerie a fost liberată, aici vitejii Căpitanului *Sârbu* au luptat singuri două ore, apărându-şi tunurile cu îndârjire legendară.

Incep să sosească prizonierii! Veneau pâlcuri, pâlcuri, dominaţi de ochii sclipitori de victorie ai soldaţilor noştri, în sufletele cărora iubirea de Ţară, este mai puternică ca moartea.

La ora 13 admirabilul ofiţer de stat major şi soldat, Căpitanul *Frank*, raportează că Regimentul Colonel *Bossie* este la înălţimea satului *Akimovka*, pe partea de Nord-Vest, Lt.-Colonel *Dafinescu*, cu glasul tremurând, adaugă: «Tot noi suntem învingători», vitejii Căpitani *Dumitrescu* şi *Aslan* informează că au intrat în satul *Akimovka* şi cuceresc casă cu casă.

Colonelul *Korne* comunică, că a atins liziera de Nord-Est a satului *Kol. Dimitrevka*, iar Colonelul *Carp* anunţă că se găseşte în întregime cu Regimentul pe vechea poziţie.

Dumnezeu răsplăteşte pe cei viteji, pe cei care preferă să moară mândri decât să trăiască încovoiaţi sub gândul datoriei neîmplinite!

Deoarece nu mai existau legături telefonice, iar aparatele „G" ale divizioanelor de artilerie erau defecte, Comandamentul Artileriei prin Colonelul *Iliescu*, Comandantul Artileriei Călăreaţă,

care — calm, energic şi expeditiv — transmitea ordinele prin ofiţerii săi de legătură, utilizând motocicletele şi turismele cartierului.

La P. C. al Brigadei soseşte Lt.-Colonel *Lottner*, reprezentantul Corpului de Armată German şi Lt.-Colonel *Caramitru* dela Corpul de Cavalerie, îngrijoraţi că drumul spre *Crimea* şi *Berislaw* este liber pentru Ruşi, au văzut reeditându-se încă odată minunea: „pe aici nu se trece".

La ora 16.30', când soarele cobora peste dealuri să spună spre zări departe, legendarele fapte de arme ale cavaleriei moldovene, Brigada de Cavalerie Colonel *Măinescu* recucerise *Akimovka* şi era din nou stăpână pe poziţia ei, vrednică de misiunea ce i-a fost înoredinţată.

Prizonierii, circa 150, au declarat că s'a atacat la *Akimovca* cu Divizia 218 şi 2 batalioane independente, care existau în sector, iar pe frontul Regimentului Colonel *Carp*, la *Rodionovka*, cu 1 regiment din Divizia 99. Restul Diviziei 99 urmează a sosi dela *Melitopol*; iar bolşevicii au pierdut în ziua de 26 circa 4.000 oameni.

Victoria a fost mare, dar şi pierderile noastre grele. Au căzut în această zi, pentru Patrie, primind moartea sfântă a eroilor: Căpitanii *Cristea Dumitru*, *Rădulescu Virgil*; Locotenentul *Bălcănescu Lucian*; Sublocotenenţii *Bretcanu Constantin*, *Gheorghiu Anton*, *Bănăţeanu Gheorghe*, *Mihăescu Mircea*, *Tenea Ion*, Sublocot. rezervă *Oloeru Vasile* şi *Băncescu Ştefan*.

Pe aliniamentul vechei ei poziţii, Brigada s'a oprit şi a luat un dispozitiv defensiv. Inchegarea dispozitivului era neapărat necesară, căci noaptea era aproape, forţe importante inamice în deplasare de la *Melitopol* spre *Akimovka*, indicau cu certitudine un nou atac, iar coeziunea în unităţi trebuia cât mai repede realizată.

Deoarece avusesem pierderi mari în oameni şi armament, iar Comandamentul German, convins că inamicul era foarte puternic şi hotărît să pătrundă pe această direcţie vitală, ne promisese întăriri, s'au băgat toate regimentele în linie ‹schiţa nr. 3›. Neputându-se scoate de la regimente niciun ploton în rezerva Brigadei, s'a constituit rezerva din Escadronul Pionieri întărit cu un ploton de secretari, Escadronul de Transmisiuni întărit cu trupa Cartierului şi Escadronului Mecanizat şi un alt escadron format din tot ce era ostaş din Escadronul A. A. şi comanda Regt. Artilerie Călăreaţă.

P. C. al Brigadei a fost mutat la *Alexandrovka*, unde se putea organiza o bună linie de oprire.

Până la ora 20, Brigada realizase noul dispozitiv defensiv. Până la ora 20.30 au sosit la P. C. ostaşii Căpitanilor *Dumitrescu Miron, Aslan* şi *Condurache*, plini de praf de puşcă şi noroi, dar cu ochii luminaţi de conştiinţa datoriei împlinite.

Satul *Alexandrovka* a fost organizat în centru de rezistenţă, constituind pe aliniamentul *Alexandrovka* — cantonul de C. F. o linie de oprire.

Noaptea de 26/27 a trecut liniştită până la ora 2, când pe tot frontul Brigadei, inamicul a atacat cu patrule puternice în special la *Rodionovka, Kol. Dimitrevka* şi *Akimovka*. Patrulele inamice au fost oprite net de focul armelor automate şi artilerie.

Impetuosul Căpitan *Botez* este grav rănit, Căpitanul care — la ordinul de a ţine până la ultima svâcnire de viaţă, a răspuns: «Aveţi toată încrederea că tatăl meu a avut decoraţia Mihai Viteazul şi fiul său nu-l va face de râs în faţa morţei» — cade ca un brav, la datorie.

Pe la ora 7, patrula moto trimisă către *Chirilovka*, a fost atacată la pădurea *Hf. Altagir* de circa 3 plotoane şi s'a retras cu pierderi. Prizonierii informează că peste liman, au trecut îmbarcaţiuni cu circa 2 companii, iar în regiunea *Hf. Molotschny* se găseşte un regiment de lucrători, care urmează să treacă cu vase în spatele dreptei noastre.

Pentru siguranţa dreptei s'a mai trimis una grupă din Regimentul Colonel *Carp*.

Către orele 13, inamicul atacă cu câte un batalion dreapta Regimentului Colonel *Bossie* şi stânga Regimentului Colonel *Carp*, reuşind să le disloce.

Intervenind în contraatac rezervele Regt. Col. *Carp, Bossie* şi *Korne*, s'a respins inamicul, provocându-i pierderi grele.

La orele 14.30' inamicul reia atacul pe tot frontul, împingând puternic de tot, la *Rodionovka* şi la *Akimovka* — *Kol. Dimitrevka*.

Pe la Sud-Est de *Radionovka*, dinspre *Hf. Altagir*, a început să preseze cu forţe trecute peste liman.

La *Radionovka* inamicul atacă în valuri de câte 2 companii cu plotoanele compacte, veneau valuri, valuri, fără sfârşit. Năprasnici, escadroanele vitejilor Căpitani *Dragomir* şi *Dohatcu* împreună cu compania A. C. Germană, secerau neobosiţi companie după companie.

Aviaţia inamică bombarda cu persistenţă liniile noastre şi postul de comandă. Tunurile noastre A. A. foarte puţine şi cu muniţia redusă, se împotriveau bărbăteşte necontenitelor atacuri şi

au reuşit să lovească un avion care a căzut în sectorul Colonelului Carp. Aviatorii ruşi ameninţaţi să fie prinşi, s'au împuşcat unii pe alţii.

La Centru, Regt. Colonel *Korne* şi Colonel *Bossie* rezistau cu îndârjire.

Către orele 18, centrul şi stânga Brigadei, au fost nevoite să se replieze pe Gara *Akimovca* — 2 Km. Sud-West *Akimovka* — Sud *Eigenfeld*.

Pentru a împiedeca o pătrundere între grosul Regt. Colonel *Bossie* şi *Eigenfeld*, s'a executat la ora 19, un contraatac cu 1 companie germană pe direcţia *Kol. Ternovo* — 4 Km. Est *Eigenfeld* în care timp Regt. Colonel *Bossie* a contraatacat cucerind până la căderea serei, liziera de Sud-Vest *Akimovka*.

Căpitanul *Condurache*, ostaşul perioadelor de criză, a fost trimis cu escadronul său să degajeze flancurile Regt. Colonel *Korne*.

La căderea serei, situaţia Brigadei se arată în schiţa Nr. 4.

In cursul după amiezei de 27, inamicul a atacat la dreapta cu 2 regimente proaspete din Divizia 99 (964 şi 465), şi a început o învăluire pela Sud-Est peste liman, cu unităţi dintr'un regiment de lucrători, independent.

La centru şi stânga a atacat cu Divizia 218 întărită cu noui unităţi sosite în cursul nopţii dela *Melitopol*, la care se adaugă şi batalioanele care erau iniţial în sector.

După 2 zile de lupte înverşunate, Brigada se găsea înjumătăţită în forţa ei combativă. Cei mai buni ostaşi, luptători, comandanţi de grupe, în majoritatea lor erau morţi şi răniţi. Ofiţerii rămăseseră foarte puţini, Căpitanul Dragomir a fost rănit. Dar voinţa tuturora era să învingă, ţinând mereu închisă poarta către *Crimeia* şi *Berislav*.

Urmaşii celor morţi la *Podul Inalt*, *Războeni*, *Lipnic* şi în atâtea bătălii din îndepărtate vremuri, sunt învăţaţi să învingă.

Corpul de Armată German şi Corpul de Cavalerie urmăreau cu emoţie epopeica rezistenţă a Brigadei de Cavalerie Colonel Măinescu bătălie de a cărui rezultat, depindea în bună parte soarta întregului ansamblu.

Ordinul de operaţie dat de Corpul de Armată German cuprinde la capitolul 1, un sobru şi elegant elogiu :

«Inamicul s'a întărit în faţa Corpului prin părţi noui din Armata 9-a.

«Un atac rusesc puternic, surprinzător, a presat frontul Brigadei de Cavalerie Colonel Măinescu la *Akimovka*.

«Prin contraatacul tăios al Regimentului Colonel *Korne*, Brigada a respins pe inamic cauzându-i pierderi sângeroase, *Akimovka* a fost recucerită și vechea situație restabilită.

«Exprim prin aceasta Brigăzii de Cavalerie Colonel *Măinescu* și înainte de toate Regimentului Colonel *Korne*, mulțumirea mea».

La căderea serei de 27 după o eroică împotrivire, Brigada de Cavalerie Colonel *Măinescu* își realizase pe deplin misiunea. Ofensiva inamicului era sdruncinată. Criza a trecut, căci armata Germană și-a creiat noui disponibilități care au fost trimise la Corpul de Armată General *Salmuth* și îndreptate către Brigada de Cavalerie Colonel *Măinescu* acolo unde pătrunderea inamicului, ar fi pus Armata în situație foarte precară.

Corpul de Armată German ne comunică că în ziua de 28 vom dispune și de Regimentul Lt. Colonel *Dămăceanu*, deasemeni apreciind că P. C. al Brigadei este mult aproape de front, a aprobat că el să fie deplasat în cursul nopței la *Novo Danilovka*.

Regimentele Brigadei și toate unitățile ei, erau foarte obosite de necontenita luptă, pierderile erau mari, armamentul automat în mare parte nu mai funcționa din cauza efortului mare la care a fost supus căci a tras fără întrerupere, iar ploaia rece din după amiaza și seara zilei de 27, a contribuit la agravarea oboselei.

Ostașii noștri, țineau frontul cu sufletele lor într'o generală încordare.

Brigada a dat ordin pentru cursul nopții, că în cazul când inamicul reia atacul și presează puternic, regimentele vor lupta cu toată vigoarea și la nevoe vor putea ceda teren însă aliniamentul *Fl. Maly Utljuc* — *Alexandrovca* — încrucișarea de șosele 3 Km. Sud-Vest *Akimovca* trebue păstrat până la terminarea bătăliei. Această linie oferă cele mai bune observatoare, la dreapta se găseau bălți care limitau utilizarea carelor de luptă. Dacă inamicul punea stăpânire pe ea, avea posibilitatea să se dirijeze în voie către Vest, Sud-West sau Nord-West.

Regimentul Colonel *Carp*, va acoperi cu 1 escadron direcția *Rodionovca* — Sud-West, iar Regimentul Colonel *Bossie* cu 1 escadron, direcțiile către *Annovca* și *Terenovo*.

Către orele 22 inamicul a atacat puternic dreapta Regimentului Colonel *Carp*. Cu toată rezistența supraomenească a Diviziunului, comandat de viteazul Lt. Colonel *Leon* și a companiei Germane, inamicul era mult prea numeros, iar dinspre *Hf. Altagir* presa un batalion sovietic.

O continuare a rezistenței pe *Rodionovca* punea aripa dreaptă în continuă amenințare de a fi încercuită.

Brigada a dat ordin ca Regimentul Colonel *Carp* să-și replieze centrul și dreapta în condițiunile fixate de cu seară astfel că Divizionul Lt. Colonel *Leon*, s'a repliat la ora 2.

La 28. IX. ora 7, Regimentul Colonel *Bossie*, este din nou atacat puternic și forțat să vină pe linia de fund definită de Brigadă.

La ora 8, Lt. Colonel *Dămăceanu*, printr'un ofițer de legătură, raportează că în conformitate cu ordinul Corpului de Armată German, a început să atace pe direcția *Annovca* — colțul de Nord *Akimovca* pentru a recuceri *Akimovca*. Venea din nou sub ordinele Brigadei pentru a fi dus la noui victorii gloriosul regiment dela Prut și Nistru, sub comanda viforosului și neînvinsului Lt. Colonel *Dămăceanu*.

In același timp sosește ordinul de operații Nr. 77 al Corpului German, în care se menține misiunea Brigadei de a împiedeca pătrunderea inamicului către *Crimeia* și *Berislav*, dându-ni-se ca mijloace suplimentare și unitățile germane, sosite în cursul nopței: Regt. Lt. Colonel *Dămăceanu*; 1 Batalion Pionieri Moto German, Grupul de luptă *Bake* și eventual Grupul de luptă *V. Coltiz*.

Grupul de Armată von *Salmuth* ne-a făcut atenți că unitățile Germane sunt singurele rezerve de care mai dispune, de aceia trebue să le ținem și noi în rezervă, iar utilizarea lor se va face cu consimțământul lui, deoarece la Nord, inamicul a început să atace.

Față de această situație și servituți pentru utilizarea rezervelor, Comandamentul Brigadei a apreciat că o continuare a înaintărei Regt. Lt. Colonel *Dămăceanu*, nu era utilă deoarece inamicul era încă mult puternic, iar regimentele noastre prea slăbite pentru a mai trece la contraatac pe tot frontul. In plus menținerea localității *Akimovca* și *Rodionovca* implică forțe în linii numeroase, iar regimentele de care dispunea Brigada cu marile lor pierderi, nu erau suficiente.

Aliniamentul *Fl. Maly Utljuc - Alexandrovca* — încrucișarea 3 Km. Sud-West — punctul trigonometric, era mult mai economicos de apărat, cu cele mai bune observatoare și domina către Est spre Mare și către West spre *Eigenfeld*. Brigada instalată cu grosul călare pe direcția *Akimovca—Novo Danielovca* și cu puternice rezerve la aripi, bara direct o pătrundere spre *Novo Danilovca* și amenința de flanc, orice încercare de înaintare a inamicului pe la Est și West de aripile Brigadei.

Această manevră era indicată şi de marea sensibilitate ce o arătau trupele bolşevice în faţa contraatacurilor.

Faţă de aceste consideraţiuni Brigada a propus Corpului de Armată German manevra următoare :

Să-şi creeze o rezistenţă solidă călare pe direcţia *Akimovca-Novo Danilovca*, pe aliniamentul arătat, supraveghind direcţia *Rodionovca* — Sud-Vest şi direcţia *Akimovca, Eigenfeld* către *Annovca*. In cazul când inamicul pătrunde către aripi, se va contraataca cu rezervele în flanc.

Această manevră şi dispozitiv au fost aprobate de Corpul de Armată German, fiind apreciată drept o soluţie extrem de judicioasă şi fericită.

Imediat, la ora 10, Brigada a dat ordinul verbal de realizarea noului dispozitiv, şi Şeful de Stat Major s'a dus să completeze dispoziţiunile de detaliu pe teren la fiecare regiment.

In acest timp, ne-au sosit dela Corpul de Cavalerie două plotoane purtate, unul din Regimentul Colonel *Korne* şi unul dintr'un regiment din altă brigadă.

In consecinţă, atacul Regimentului Lt. Col. *Dămăceanu* a fost oprit şi dirijat înapoi, pentru a bara cu grosul drumul de care *Akimovca — Kol. Ternovo*, în strânsă legătură cu Regimentul Colonel *Bossie*, cu o supraveghere pe şoseaua *Akimovca—Annovca ;* Regimentul Colonel *Korne* şi Colonel *Carp* pe aliniamentul *Alexandrovca.*

Grupul *Coltitz* să supravegheze către *Rodionovca*, iar Grupul *Bake* şi Pionierii Germani, între *Eingenfeld* şi flancul stâng al Regimentului Lt.-Colonel *Dămăceanu.*

Dispoziţiunile verbale au fost concretizate în ordinul de operaţii Nr. 134 ‹Schiţa Nr. 5›.

Acest dispozitiv grupa Brigada pe un front de 10 km., barând frontal direcţia de efort inamică şi lăsând pe flancuri, supravegheate numai 2 direcţii, pe care dacă inamicul s'ar fi încumetat să le utilizeze, îşi oferea flancul şi spatele unor periculoase reacţiuni din partea rezervelor noastre.

S'au luat măsuri ca în caz de presiune prea puternică, regimentele să se sudeze, oricare ar fi împrejurările, către direcţia *Akimovka—Novo Danilovka.*

Dispozitivul este complet realizat la ora 13.

S'a mai constituit în rezervă un escadron format din Transmisiuni, secretari şi escadronul mecanizat.

Incercările inamicului de a străpunge rezistența de pe șosea, din după amiaza zilei, au rămas zadarnice.

Aviația inamică a continuat să bombardeze intens fără însă a pricinui pierderi serioase.

La ora 15 o coloană moto și cavalerie, se îndrepta dinspre *Akimovka* spre *Annovka* și a atacat cu o parte stânga Regimentului Lt.-Colonel *Dămăceanu.*

Regimentul Lt.-Colonel *Dămăceanu* a ținut solid și cu Batalionul de Pionieri German s'a contraatacat la stânga Lt.-Colonel *Dămăceanu,* punând inamicul pe fugă. In acest contraatac a concurat cu succes și o parte din rezerva Regimentului Lt.-Colonel *Dămăceanu.*

In ziua de 28 Septemvrie a căzut la datorie Sublocotenentul rezervă *Boiciu Leon.*

Noaptea de 28/29 a trecut liniștită. Inamicul era obosit și avusese multe pierderi. Din declarațiile prizonierilor, în ziua de 27, a avut în sectorul *Rodionovca* peste 2000 morți.

Trupele Brigadei sunt foarte obosite, iar pierderile grele 50% din personalul luptător. Noaptea era frig și ploua continuu.

Posibilitățile fizice ale ostașilor erau extrem de reduse. Toți erau obosiți și numai forța interioară îi menținea zid de stâncă în calea dușmanului.

La 29 Septemvrie ora 11 inamicul atacând cu care de luptă însoțite de infanterie, a împins dispozitivul nostru la aripa dreaptă circa 2 km. spre Sud-Vest. Escadronul Mecanizat a fost trimis cu ofițeri de stat major să restabilească legătura între Regimentul Colonel *Korne* și Regimentul Colonel *Carp.* Părea că rezistența noastră se prăbușește iarăși.

Intervenind artileria în trageri A. C. și sprijinite pe stânga de focul vânătorilor de care german, Regimentul Colonel *Korne* și Colonel *Carp* au pornit la contraatac pe tot frontul, reușind la ora 17 să ocupe vechile poziții.

A fost din nou un contraatac de epopee, în care eroismul și îndrăsneala au depășit marginele posibilităților omenești. Hotărîrea neclintită de a bara singuri pătrunderea inamicului făcea din fiecare ostaș al Brigadei de Cavalerie Colonel *Măinescu* un supra om.

In timpul acestui contraatac rezistența inamicului fiind puternică Regimentul Colonel *Korne* a avut pierderi însemnate, la fel și Regimentul Colonel *Carp.*

Este de remarcat atitudinea vitează a Colonelului de rezervă

Ranette, care — venind ca voluntar pe front — s'a purtat vitejește în tot timpul acestei bătălii, calm, surâzător și elegant ca la un concurs hipic.

Către orele 12.30' inamicul a atacat cu circa un batalion călare pe șoseaua *Akimovca* și cu alt batalion la Nord-Vest de șosea, călare pe legătura dintre Regimentul Colonel *Bossie* și Regimentul Lt.-Colonel *Dămăceanu*.

Deasemeni cu circa 2 companii a atacat înspre stânga și regiunea de Nord a Regimentului Lt.-Colonel *Dămăceanu*.

Atacul dat de inamic pe șosea a fost oprit.

Atacul dirijat contra legăturii dintre Regimentul Lt.-Colonel *Dămăceanu* și Colonel *Bossie* a fost oprit, iar inamicul contra-atacat de stânga Colonel *Bossie* și dreapta Regimentului Lt.-Col. *Dămăceanu*, a fugit în dezordine, lăsând pe teren armament și circa 100 prizonieri.

Deasemenea atacul ce s'a produs asupra stângei Reg. Lt.-Colonel *Dămăceanu* a fost aruncat spre Nord cu mari pierderi pentru inamic. S'au făcut prizonieri.

Bravii Lt.-Colonelului *Dămăceanu*, nu pot fi forțați și nu sunt obișnuiți să facă un pas înapoi.

Pentru asigurarea dreptei Brigăzii, o companie germană din Grupul *Coltitz* a fost împinsă la Sud de Regimentul Colonel *Carp*, iar o altă unitate germană a fost așezată în stânga Regimentului Lt.-Colonel *Dămăceanu* ‹din Batal. Pionieri› pentru a face siguranța spre Vest.

Pentru a face față unor împrejurări grele s'a împins o companie germană din Regimentul *Coltitz* la colhozul de lângă C. F. ‹5 km. Est *Novo Danilovca*›, în spatele Regimentului Colonel *Carp*.

In cursul acestor operațiuni foarte grele din ultimele 4 zile, Brigada a avut pierderi mari cari se cifrează la 50% din fiecare regiment.

Condițiunile în care au luptat regimentele și permanenta agresivitate a inamicului, marea lui superioritate numerică au obosit foarte mult trupele.

In această zi a murit viteazul Locotenent *Cuțic*.

In cursul nopții de 29/30 Septemvrie, inamicul n'a mai atacat decât cu patrule puternice.

Oboseala trupelor era enormă. Comandanții de regimente și toți ofițerii erau istoviți de eforturile fizice și sufletești, care nu

mai conteneau de 4 zile şi 4 nopţi. Muniţia de artilerie era pe sfârşite şi, în urmă, nu se mai găseau proectile.

Comandamentul era mereu în linia de luptă, încurajând şi sfătuind. Comandantul Brigăzii, Şeful de Stat Major şi ofiţerii de stat major, circulau la posturile de comandă ale regimentelor, la escadroane, îmbărbătând soldaţii şi ofiţerii, arătându-le situaţia şi pierderile ruşilor, încredinţându-i că victoria este a noastră şi mai avem numai puţin, foarte puţin, de rezistat.

In dimineaţa zilei de 30 Septemvrie la ora 9, inamicul care era angajat în faţa trupelor germane la Sud de *Eigenfeld* a fost contraatacat în flanc la stânga Regimentului Lt.-Colonel *Dămăceanu* şi forţat să fugă în dezordine spre Nord şi Nord-Est.

La ora 12.30' inamicul a atacat purernic, în dreapta Regimentului Colonel *Bossie* şi stânga Regimentului Colonel *Carp*, călare pe C. F., presând în special în partea din stânga a sectorului Regimentului Colonel *Carp*.

Inamicul a căutat cu orice preţ, să rupă dispozirivul defensiv al Brigadei, împingând la atac unităţi succesive.

Cu toată presiunea puternică a inamicului, Regimentul Colonel *Carp* şi Regimentul Colonel *Korne*, au rezistat cu înverşunare, contraatacând fără odihnă şi cu o tenacitate de epopee.

Luptele în acest sector au durat extrem de sângeroase până în seara zilei, către orele 19, iar Regimentul Colonel *Korne* şi *Carp*, au reuşit să-şi păstreze poziţiile.

La orele 15.30' inamicul a atacat între Regimentul Colonel *Bossie* şi Lt.-Colonel *Dămăceanu*.

In urma focului deschis cu arme automate şi brandturi, inamicul a fost oprit.

La căderea serii, cu toate atacurile succesive ale inamicului, date cu forţe superioare şi cu toate pierderile mari pe care le au unităţile, cu toată oboseala trupelor, lipsa muniţiilor şi deteriorarea armamentului, Brigada a rămas stăpână pe poziţia ce i-a fost încredinţată.

Sublocotenentul rezervă *Marcu C.*, a murit cu faţa la inamic.

Eforturile neîncetate ale inamicului au fost înfrânte de vitejia noastră, de tăria comandamentului brigăzii şi supleţea lui intelectuală care, cu nimicuri, cu rezerve firave, lovea puternic şi surprinzător.

Pentru completarea a o parte din pierderile mari ale unităţilor, Brigada a fost nevoită să recurgă la ofiţerii, subofiţeri şi gradele inferioare ale comandamentului, care constituiţi în unităţi au fost trimişi pe front.

Deasemeni s'au luat oameni şi ofiţeri dela formaţiunile de servicii.

Ziua de 30 Septemvrie şi noaptea de 30/1 Octomvrie, au fost extrem de critice. Artileria nu mai avea deloc muniţii, căci nu se mai găseau la *Beryslav*.

Rezistenţa s'a dus fără artilerie şi îngrijorarea era mare. Bravii artilerişti, care în tot timpul acestei bătălii făcuseră minuni, stăteau acum neputincioşi cu braţele încrucişate. Fiecare tun mai avea câte 2 proectile, pentru o salvă ultimă în cazul când inamicul pătrunde la baterii.

In cursul nopţii de 30 Septemvrie/1 Octomvrie 1941, inamicul a atacat în sectorul Regimentului Colonel *Carp* şi anume *Alexandrovca*, trecând balta din faţa localităţii, pe bărci şi silind centrul şi stânga Regimentului să se replieze spre C. F.

La revărsatul zorilor, inamicul a continuat atacul călare pe C. F., căutând să întoarcă pe la West rezistenţa din zona *Alexandrovca*.

Pentru restabilirea situaţiei, cu începere dela ora 6, Regimentul Col. *Carp*, a contraatacat inamicul pătruns în *Alexandrowca*, iar Regimentul Colonel *Korne* a contraatacat inamicul care căuta să pătrundă pe la Vest de *Alexandrovca*.

Brigada manevra micile ei rezerve de la un regiment la altul şi întotdeauna era prezentă acolo unde era criza.

Până la orele 7.30' Regimentul Colonel *Carp* a cucerit satul *Alexandrovca*, iar Regimentul Colonel *Korne* a spulberat inamicul, care căuta să pătrundă pe la Vest de *Alexandrovca*, astfel că ambele regimente îşi stăpâneau cu vrednicie şi dârzenie, vechile poziţii.

In restul zilei, au fost numai acţiuni de patrule întărite.

După 7 zile de atac continuu din partea inamicului, Brigada de Cavalerie Colonel *Măinescu* se găseşte neclintită pe poziţia sa.

Neclintită, dar simţeam că nu se mai poate. Simţeam că dacă mai ţine încă 2 zile, Brigada rămâne pe poziţie, cu toţi ostaşii ei morţi sau sfârşiţi de oboseală.

Pentru a rezista o zi mai mult, pentru a învinge prin moral oboseala extrem de eccentuată a tuturora, Comandantul şi Şeful de Stat Major veneau în linia 1 şi stăteau de vorbă cu soldaţii şi ofiţerii, cu comandanţii de regimente, arătându-le situaţia de ansamblu sub forme cu totul favorabile şi uneori neadevărate.

Stăteam laolaltă, în gropile noroioase, făcând planuri îndrăz-

neţe pentru viitor, aşa că la despărţire credeam toţi, că peste o zi sau două trecem la ofensivă şi . . . mai rezistăm o zi.

In diferite rânduri, la postul de comandă a venit comandantul Corpului de Armată German şi comandantul Corpului de Cavalerie şi au rămas mişcaţi de atâta eroism, de atâta perseverenţă în a rezista, de atâta supleţe de spirit, stând în cumpănă ce să admire mai întâiu: voinţa neclintită de a învinge, sau îndemânarea de a găsi soluţii salvatoare.

Comandantul Corpului de Cavalerie se interesa zilnic de epopeica luptă a Brigadei şi a constituit pentru noi un permament sprijin moral şi material.

In a doua jumătate a nopţii de 1/2 Octomvrie între orele 1—5, inamicul a atacat în trei rânduri, la stânga dispozitivului Regimentului Colonel *Carp*.

Cu toate încercările inamicului de a pătrunde în lungul C. F., el a fost respins de focul artileriei şi armelor automate.

La orele 16.15' inamicul a atacat între Regimentul Lt-Colonel *Dămăceanu* şi Colonel *Bossie*, cu circa un batalion şi trei care de luptă, reuşind să oblige stânga Regt. Col. *Bossie* să se replieze înspre Sud-Vest.

Datorită tirului precis al artileriei şi focului armelor automate, inamicul a fost oprit cu pierderi grele.

Pentru restabilirea situaţiei, Brigada a intervenit cu singura rezervă ce o mai avea, în valoare de un escadron, format din două plotoane de pionieri şi un ploton puşcaşi, constituit din furierii comandamentului, contraatacând în direcţia P. T. Contraatacul era comandat şi de această dată de bravul bravilor, eroicul Căpitan *Condurache*.

Concomitent cu acest contraatac, Regimentul Colonel *Bossie* a reacţionat ofensiv cu stânga sa, iar Regimentul Lt-Colonel *Dămăceanu* a interv nit cu focul său, astfel că până la orele 20 vechea poziţie a fost reluată şi frontul Brigadei restabilit.

Ne sosise muniţia de artilerie şi tot frontul s'a înviorat ca prin farmec.

In timpul acestor operaţiuni, s'au luat mulţi prizonieri, iar inamicul a avut pierderi grele, în special din cauza tirului precis al artileriei, care şi-a făcut ca întotdeauna cu prisosinţă datoria.

In cursul nopţii de 2/3 Octomvrie, inamicul a încercat să execute incursiuni în sectorul Regimentului Colonel *Carp*, în special către aripa stângă.

Deschizându-se foc cu armele automate, inamicul a fost respins.

Iu cursul zilei de 3 Octomvrie, fiind oarecari indicii că grosul inamicului s'ar retrage, unităţile au trimis mai multe recunoaşteri, care au constatat:

— Satul *Akimovca*, ocupat de fracţiuni inamice dotate cu arme automate;

— Gara *Akimovca* şi satul *Wladimirovca*, idem.

Ca în vremuri voevodale, în seara de 3 Octomvrie, la comandamentul Brigăzii în *Novo Danilovca*, s'a oficiat un serviciu divin, aducând lui Dumnezeu slavă şi mulţumire pentru marea biruinţă ce ne-a dat.

Noaptea de 3/4 Octomvrie a trecut liniştită. Patrulele împinse la contact au fost primite cu focuri, dar fără intensitate mare.

In dimineaţa de 4 Octomvrie, s'au trimis patrule puternice către *Wladimirovca*, *Akimovca* şi colhozul din faţa Regimentului Lt-Colonel *Dămăceanu*.

Primite cu focuri, au reuşit să respingă inamicul.

In urma acestei situaţii s'a raportat Corpului de Armată German şi la ora 12 Brigada a ordonat urmărirea pe tot frontul.

Bătălia defensivă de la *Akimovca* era terminată. Brigada de Cavalerie a obţinut o strălucită victorie românească.

Timp de 9 zile şi 9 nopţi, Brigada a fost neîntrerupt atacată de valoarea a peste 3 divizii, divizii refăcute şi bogat înzestrate.

Cu toată încăpăţânarea sovietică de a rupe frontul Brigadei de Cavalerie Colonel *Măinescu*, spre a se revărsa apoi către *Crimeia* şi *Berislav* în spatele Armatelor aliate, Diviziile sovietice s'au sfărâmat de zidul piepturilor româneşti.

Prin marea disproporţie de forţe, prin perseverenţa cu care au atacat bolşevicii, prin nesdruncinata hotărîre a Brigadei de Cavalerie de a bara cu orice preţ direcţia *Melitopol—Akimovca—Novo Danilovca*, prin supleţea de spirit a comandamentului Brigadei de Cavalerie şi tăria de caracter, prin legendara risipă de eroism a tuturora, se reliefează adevăratul învingător dela *Akimovca*: **sufletul românesc.**

Ostaşul român şi comandantul român, au dovedit nesecatele lor resurse sufleteşti şi intelectuale, am învins pentru că am fost hotărîţi să rezistăm până la ultimul din noi, am învins pentru că am ştiut cum trebue să învingem.

Categorica victorie obţinută la *Akimovca*, deschide Neamului Românesc — în perspectiva desvoltării viitoare a Europei — zări de viaţă şi drepturi noua.

Victoria dela *Akimovca* a fost cinstită de Armată prin următorul ordin de zi:

ORDIN DE ZI Nr. 33 PE ARMATA
din 30 Octombrie 1941

OSTAŞI!

In marea bătălie defensivă dintre *Nipru* şi *Azov*, în timpul grelelor lupte dela *Malaja Belosorca*, la dreapta dispozitivului nostru, la *Akimovca*, ţinea piept atacului inamic Brigada de Cavalerie Colonel *Măinescu*.

Inlocuind, în noaptea de 24/25 Septembrie 1941, trupele germane din acel sector, Brigada de Cavalerie Colonel *Măinescu* este atacată din prima zi şi timp de 6 zile se dau lupte grele, atacuri şi contraatacuri continui.

Satul *Akimovca* trece în acest timp din mână în mână, rămânînd la urmă în stăpânirea noastră.

Cu toate pierderile mari suferite, Regimentele Colonel *Korne*, Colonel *Carp*, Colonel *Bossie* şi Lt.-Colonel *Dămăceanu*, luptă cu îndârjire, pricinuind pierderi grele inamicului şi reuşind să asigure dreapta dispozitivului.

Chiar elementele de comandă ‹transmisiuni, secretari, jandarmi›, au trebuit să lupte în ziua de 26 Septembrie 1941, pentru a respinge pe inamicul care reuşise să se infiltreze până la P. C. al Brigadei.

Pionierii au contraatacat la cot cu călăreţii în timp ce artileriştii au luptat în baterie pentru apărarea tunurilor.

Eroilor căzuţi la datorie, de cea mai frumoasă moarte ostăşească, să le păstrăm recunoştinţa cea mai pioasă. Numele lor vor rămâne nepieritoare.

Pentru dârzenia cu care s'au luptat unităţile acestei Brigade întărite, pentru vitejia pe care ostaşii au dovedit-o în grelele lupte dela *Akimovca*, îi dau ca exemplu, citându-i prin ordin de zi pe Armată.

Comandantul Armatei
General de Corp de Armată
‹ss› **P. Dumitrescu**

* * *

Akimovca este una din cele mai hotărîtoare şi mai revelatoare afirmări ale Poporului Românesc, una din bătăliile cele mai dramatice din Istoria noastră, asemănătoare celei de la *Răsboeni* şi *Călugăreni; Akimovca* este pe aceeaşi linie de mândră şi pilduitoare atitudine, cu gestul dacic de la *Sarmisegetuza.*

Dea Domnul ca amintirea crucilor de lemn, aşezate rânduri, rânduri, pe coasta *Mării de Azov*, să fie veşnic rodnică în inimile generaţiilor viitoare româneşti.

Maior **Octavian Adam**

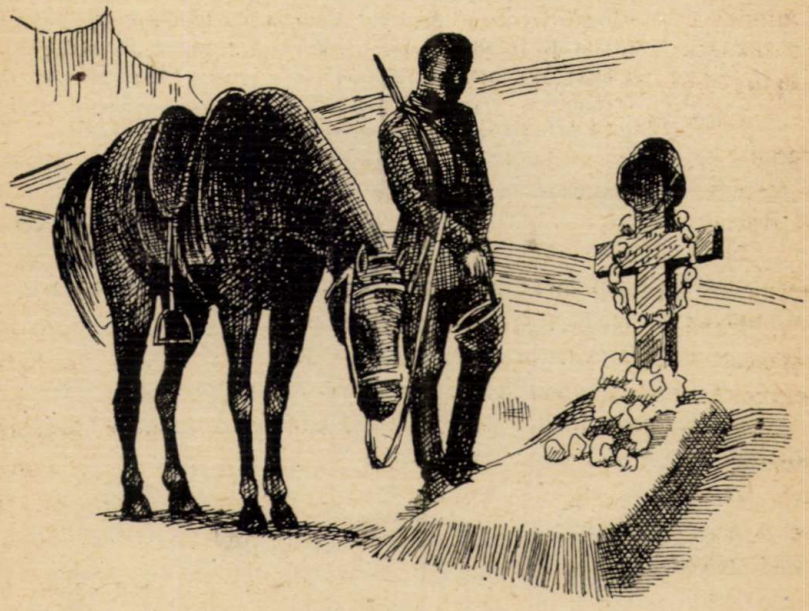

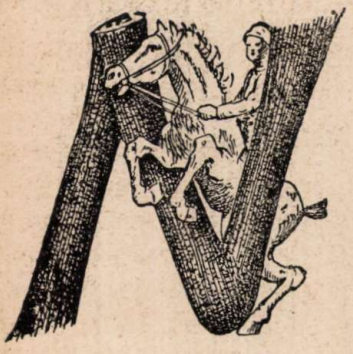

orme generale pentru instructori

Motto. „Ofiţerul care în faţa inamicului îşi păstrează sângele rece şi care dă dovadă de hotărâre şi curaj este urmat de trupă. *El trebuie însă deasemeni să mai ştie să găsească, drumul spre inima inferiorilor săi şi să le câştige încrederea, printr'o neîncetată grije pentru binele lor trai şi prin înţelegerea sentimentelor şi gândurilor lor.*

„Încrederea reciprocă este baza cea mai sigură a disciplinei în situaţiunile grele şi periculoase"

Truppenführung 1933.

Fără să am intenţiunea să afirm, că voi arăta ceva nou, studiul ce urmează reprezintă o sinteză a:

– Regulamentelor Germane.

– Diferitelor studii apărute în revistele Române şi Germane.

– Observaţiunilor personale, făcute cu ocaziunea actualului război.

* * *

Pentru ca operaţiunile să decurgă în mod favorabil, evoluţia războiului actual, a dovedit cu prisosinţă, necesitatea realizării în instrucţia ostaşilor a următoarelor puncte cardinale, de ordin general:

a) Este ştiut că factorul principal al victoriei, îl constituie *solida pregătire* a trupei şi ofiţerilor.

Lupta cere din partea ostaşilor, în toate situaţiile, mari eforturi. Avântul său ofensiv, precum şi voinţa lui de a rezista până

la moarte, *trebuie să fie unită cu o desăvârşită instrucţie tehnică şi fizică*, la care se va adăoga:

— încrederea în sine,

— spiritul de independenţă şi hotărâre,

— dibăcia şi şiretenia.

b) Timpul rezervat instrucţiei, fiind relativ scurt, rezultă din partea ofiţerilor instructori:

— obligaţiunea ca materia de predat să fie riguros triată.

— necesitatea ca toate categoriile de instrucţie să vizeze numai pregătirea ostaşului pentru război.

c) *Instrucţia individuală, formează baza întregii pregătiri de război, a ostaşului.*

Este adevărat că soldatul luptă de obicei, încadrat în grupa sa, ascultând de comandantul respectiv, totuşi fie din cauza sgomotului produs de armele de foc (bombardament de artilerie, aviaţie, aruncătoare, etc.), fie că terenul este atât de frământat încât separă pe un luptător de altul, influenţa comandantului de grupă se reduce adesea la un simplu semn sau semnal (uneori nici acesta), văzut sau auzit.

Rezultă deci, că în asemenea cazuri soldatul trebuie să lupte, aşa cum a învăţat la instrucţia individuală, având mereu în minte misiunea grupei sale şi că instrucţia individuală, formează baza pregătirei sale de război.

Atenţiune deci, acestei importante subperioade de instrucţie.

d) *Majoritatea mişcărilor şi în special realizarea automatismului în luptă, trebuiesc satisfăcute cu orice preţ.*

Automatismul se obţine prin repetarea continuă, numai practică şi chiar exagerată a diferitelor mişcări.

In adevăr numai deprinzând soldaţii cu automatismul în luptă, ei vor fi capabili ca, în clipele de grea cumpănă, când moartea îi pândeşte în tot momentul, să poată executa fără şovăire, toate mişcările necesare reuşitei unei acţiuni.

e) *Antrenamentul pentru operaţiuni de noapte.*

S'a constatat în mod evident că marşurile de noapte constituesc un important mijloc, pentru a surprinde pe inamic şi în acelaş timp, servesc mai ales aceluia care este inferior în aer.

Se vor organiza — în toate subperioadele de instrucţie — aplicaţiuni de noapte, cari în general vor urmări:

— la execuţia marşului: păstrarea direcţiei şi a legăturii (spre înapoi — înainte şi lateral), înlăturarea sgomotului (legarea echipa-

mentului — comenzi date încet — comunicări pe lanţ — vorbirea interzisă).

— deosebirea diferitelor sgomote (foc de armă — foc de armă automată — sgomot de călăreţi — vehicule, motoare).

— descoperirea ţintelor, de pe loc şi din mişcare la diferite distanţe şi aprecierea distanţelor.

— trageri pe timpul nopţii.

In concluzie, se vor arăta ostaşilor pentru a fi înlăturate greutăţile operaţiunilor de noapte, cari în general sunt:

— vizibilitate redusă

— orientare — legătura — conducerea grea

— mărirea pericolului suprinderii

şi în acelaş timp *marile avantaje:*

— ascunde trupa şi mişcările ei

— permite apropierea în zonele bătute cu foc uşurând surprinderea

— îngădue incursiuni şi atacuri cu efective reduse, pentru cucerirea unor puncte tari

— permite reaprovizionări şi desăvârşirea lucrărilor ce n'au putut fi terminate în cursul zilei.

f) *Instrucţia tragerilor.*

Această categorie importantă de instrucţie, are la bază, următoarele principii:

— orice ostaş, trebuie să fie un bun trăgător, disciplinat care să ştie a executa focul său în luptă, căutând întotdeauna să distrugă pe inamic, *surprinzându-l printr'un foc repede şi bine ochit.*

— Focul obţine rezultate bune, numai dacă *înălţătorul este logic aşezat* (aprecierea distanţelor), iar punctul de ochire a fost ales în raport de: *mărimea obiectivului, mişcările lui, starea vremii şi bătaia armei.*

— Intrebuinţarea focului, reclamă o instrucţie minuţioasă, avându-se în vedere că aceasta cere: descoperirea inamicului, alegerea ţintei, aprecierea distanţelor şi mânuirea înălţătorului, executarea focului adică, tragerea bine ochită (câştigată în mânuirea armei şi încărcare, — observarea efectului focului).

— Evidenţa consumului de muniţii este obligatorie pentru toţi comandanţii (dela grupa de luptă în sus). De aceia este necesar ca la orice aplicaţiune, focul să se deschidă la comandă, precizându-se numărul de cartuşe, cu scopul de a se cunoaşte, în permanenţă situaţia muniţiei şi a se face cerere de reînprospătare în timp util.

g) *Grija sufletească pentru trupă, educarea morală a soldatului şi îngrijirea pentru starea ei fizică*, este misiunea cea mai nobilă a instructorului.

Este îndeajuns de cunoscut cât de preţioasă este educaţia militară a soldatului tânăr, pe timpul serviciului său — ca recrut — şi pentru ridicarea nivelului cultural al unui popor.

Grija sufletească, este de resortul educaţiei. Orice comandant trebuie să fie şi un bun psiholog.

Soldatul are suflet. Noi îi cerem:

— suprema jertfă

— înfrângerea instinctului de conservare

— înfrânarea tuturor intereselor personale şi egoiste, în scurt, *îi cerem devotament fără margini pentru împlinirea datoriei.*

Rezultă deci, că instructorul este obligat:

— Ca printr'o neîncetată grije pentru bunul lor trai şi înţelegerea sentimentelor şi gândurilor lor, să câştige încrederea, ostaşilor de sub comanda sa. — Deci educarea morală a soldatului, constituie unul din cele mai importante ramuri de instrucţie.

Moralul unei trupe este piatra de încercare a vitejiei ei. — Numai prin grija sufletească adevărată, trupa poate fi educată, să meargă prin foc pentru Comandantul ei şi în vederea executării misiunei.

Deasemeni este necesar să se dirijeze educaţia morală şi naţional patriotică, în aşa fel, ca ostaşul să fie convins că ori unde ar lupta şi la orice depărtare s'ar afla, el nu luptă decât *pentru ogorul şi Patria lui.*

Este mai bine să duci războiul în ţara inamicului, decât în vatra ta.

O trupă needucată şi rău îngrijită, din punct de vedere sufletesc, este nesigură, pierde uşor curajul şi sfârşeşte, probabil, în panică.

— să ştie, *că dela orice unitate se cere o acţiune repede.*

Este deci necesar, ca prin antrenamente zilnice şi progresive, ostaşul să aibă suflul necesar ca să străbată kilometrii întregi, fără oboseală şi la sfârşitul unei etape, să fie în măsură a trece imediat la o acţiune de atac.

Nu trebuie uitat bătrânul dicton «o minte sănătoasă se găseşte într'un corp sănătos».

A se prevedea în programul, de lucru, noţiuni de educaţie fizică în special atletică uşoară: fuga pe jos (viteză demi fond şi fond), sărituri, exerciţii de respiraţie, deci un antrenament propriu

zis al ostaşului, pentru ca să poată rezista şi face faţă tuturor eforturilor fizice, cari se cer în război.

Ostaşul obişnuit cu performanţe fizice, sobru cu voinţă, încredere în sine şi curajos, este capabil să se descurce în cele mai grele situaţiuni.

Cine oboseşte trupa fără rost compromite succesul.

Pentru încheerea acestui prim capitol, trebuie să menţionez, ceva şi despre Comandant.

Orice Comandant, care vrea să fie victorios, trebuie să îndeplinească două condiţiuni importante:

— prima, *să fie stăpân pe meseria lui*

— a doua, *să producă şi ceva ca om;*

ceeace ştie este rezultatul instrucţiei, dar ceeace produce este rezultatul educaţiei.

Ambele rezultate se bazează pe însuşirile înăscute ale omului şi pe dezvoltarea continuă a acestor însuşiri, în tot timpul vieţei lui.

* * *

Instrucţia individuală

Voi căuta să arăt, chestiunile cari în mod general, formează baza acestei importante subperioade de instrucţie.

Neexistând luptători izolaţi, s'ar crede că nu mai este nevoie de o instrucţie individuală, toată pregătirea putându-se face, *dela început*, în mod colectiv.

Este totuş absolut necesar, *ca ostaşul să ştie ce are de făcut*, adică să lucreze în cunoştinţă de cauză, în folosul grupei sale. La aceasta nu poate ajunge decât printr'o *instrucţie individuală* minuţioasă, care *formează baza întregei sale pregătiri de război.*

Voi insista numai asupra instrucţiei individuale de luptă, — care are drept scop, de a învăţa pe ostaş:

— cum trebuie să se comporte în luptă.

— cum va întrebuinţa armamentul său, pentru îndeplinirea însărcinărilor primite.

Orice exerciţiu care se referă la instrucţia de luptă, comportă obligatoriu:

a) In prealabil o *şedinţă teoretică*, care:

— să arate prin planşe, părţile ce interesează în mod special

(deci principiul care stă la baza aplicaţiunei), utilizându-se sistemul german «aşa e bine», «aşa este rău».

— să nu depăşească 20' şi să se execute cu cel mult 24 de ore, înainte de eşirea în teren.

— să înveţe o singură noţiune, de exemplu: folosirea terenului de pe loc, sau folosirea terenului în înaintare, etc.

b) Apoi urmează *şedinţa la câmp*, unde se va face aplicarea principiilor, arătate la şedinţa teoretică.

Recruţii trebuiesc scoşi în teren chiar din primele zile.

Trebuie deasemeni avut în vedere că:

— exerciţiile: călăreţul în atac — apărare — pândar — cercetaş, etc., se vor executa numai *după ce înainte*, a avut loc o şedinţă demonstrativă, în cadrul grupei de luptă, cu oameni vechi, pentru a face pe recrut să-şi dea seama de fizionomia luptei cu grupa, în vederea căreia ei încep să fie pregătiţi individual,

— focurile trăgătorului, se fac numai după ce recruţii au executat primele şedinţe de tragere cu cartuşe reduse sau de război,

— folosinţa terenului, urmează a se executa, numai după ce recruţii au văzut o tragere demonstrativă care urmărea să arate, puterea de pătrundere a glonţului.

Prin urmare, vor fi şedinţe premergătoare, la care prin *exerciţii vizuale*, recruţii să constate:

— o ordine cronologică şi reală,

— necesitatea măsurilor de luat, pentru a lupta şi micşora pierderile.

— Trebuie să se elimine complect simulacrele şi presupunerile, totul înfăţişat prin oameni, iar focul prin cartuşe de manevră — petarde, etc. — Nici un fanion, foc marcat prin cartuşe de manevră, cârâitori.

Concluziuni.

a) Trebuie insistat asupra faptului, că principalul lucru la instrucţia de luptă este *dresajul practic*, atât al *Comandantului*, cât şi al *oamenilor*.

b) In consecinţă, *cât mai puţină teorie*, cât mai puţine noţiuni tactice şi *dimpotrivă*

«cât mai multă execuţie practică, în terenuri variate ziua şi noaptea».

* * *

Principii de avut în vedere „la atac"

Noţiunile strict necesare, pentru pregătirea ostaşului în vederea atacului, s'ar putea sintetiza astfel:

— Exerciţii de descoperirea inamicului în teren.

— Folosirea terenului ‹deplasarea între două puncte din teren› şi execuţia salturilor.

— Intrebuinţarea lopatei.

— Intrebuinţarea focului puştei în atac.

— Lupta apropiată.

— Instrucţia de noapte şi instrucţia gazelor de luptă.

Voi arăta succesiv, părţile ce trebuiesc obligatoriu reţinute, din noţiunile ce s'au enunţat mai sus.

a› *Exerciţiile de descoperirea inamicului în teren.*

In lupta modernă, inamicul nu poate fi descoperit, decât de un ochi ager şi bine exercitat.

Puterea de observare se va mări prin exerciţii continui.

Pentru execuţie, s'ar putea proceda astfel:

— Ostaşii — în cadrul grupei de luptă — stau la intervale mari, unul de altul.

— Inamicul, reprezentat prin ţinte figuri — necamuflate — aşezate până la 400 metri, este mânuit de instructori.

— Aceste ţinte apar succesiv, când recruţii le descoperă, precizând: direcţia generală ‹jumătate stânga — dreapta›, obiectiv caracteristic ‹pom — casă izolat — etc.›, direcţia dela acest obiectiv ‹stânga-dreapta›, distanţa ‹în metrii›, reper intermediar ‹arătură îngustă — casă izolat — pom cu coroana rotundă, etc.›, ţinta ‹călăreţ — mitralieră inamică, etc.›.

Cu aceste exerciţii, descoperirea inamicului în teren, nu este terminată, ea continuă:

— la instrucţia tragerii

— cu prilejul exerciţiilor de luptă.

b› *Folosirea terenului şi execuţia salturilor.*

Soldatul trebuie să ştie să se sustragă vederii şi focului inamic, folosind în acest scop accidentele, acoperirile şi culoarea terenului înconjurător, precum şi a fondului pe care se proectează lumina şi umbra.

Principiul la folosirea terenului este «întâi tragerea, apoi adăpostirea».

Pentru folosirea în bune condiţiuni a terenului şi ca pierderile în efective să fie micşorate, se vor avea în vedere, următoarele date :

— Adăpostul de vedere ‹spaţiul nevăzut›, sustrage pe soldat focului ochit al inamicului. Totuş, adăpostirea împotriva observaţiei aeriene, nu trebuie uitată niciodată ‹casca unsă cu noroi — crăci şi frunze la epoleţii vestonului, etc.›.

— Orice cută de teren, trebuie folosită.

— Sub focul eficace al inamicului, soldatul înaintează prin salturi sau târâş.

— Pentru înşelarea inamicului, nu se continuă saltul, de pe locul unde iniţial m'am instalat. Prin mişcări laterale — târâş — încep deplasarea spre noua direcţie.

Justificarea : inamicul, care urmăreşte ţinta, observă unde m'am culcat şi aşteaptă ca în momentul când mă ridic să continui deplasarea, trage. Schimbând acest loc, inamicul este deci înşelat.

— La înaintarea târâş, mişcarea se execută pe genuchi şi mâini, *fără ca ostaşul să se ridice*, arma fiind agăţată de gât.

— Saltul este un moment de slăbiciune. El oferă inamicului un obiectiv prielnic. *Sculatul şi mersul încet*, măresc pericolul. Iuţeala în execuţia saltului, îngreuiază posibilitatea de lovire a inamicului.

— Cu cât sunt mai puţine adăposturi într'o regiune, cu atât devine mai importantă, îngroparea oamenilor la teren şi susţinerea cu foc pe timpul înaintării.

— Modul de înaintare şi lungimea salturilor, depinde de sprijinul de foc ce-l are, de efectul focului inamic şi de forma terenului.

Concluziuni.

— Orice salt, se execută pe baza unui plan, care în general trebuie să răspundă la următoarele puncte :

— unde mă duc ?
— pe ce drum ?
— cum mă duc ?
— când plec ?

— Saltul trebuie să fie executat cu repeziciune, pentru a fi expus cât mai puţin timp focului inamic.

— Lungimea saltului este determinată de timpul cât îi trebuie inamicului să ne descopere, să ne ochiască şi să tragă ‹în general 30 metri la distanţe mari — 15—20 metri la distanţe mici›.

— Saltul trebuie să *fie pregătit, să se execute prin surprindere din locul şi în momentul, când nu se aşteaptă inamicul.*

c) *Intrebuinţarea lopatei.*

Lopata să se găsească în permanenţă asupra ostaşului, deoarece este un material de luptă.

Se va arăta recrutului că, lopata îi foloseşte pentru ca :

— să-şi lucreze o groapă de tragere.

— să-şi deschidă drum prin terenuri acoperite.

— să lucreze — în comun — poziţii de tragere pentru armele automate.

In acelaş timp se va preciza că în executarea unei gropi — în prezenţa inamicului, este necesar să se aibe în vedere :

— locul armei (ţeava ferită de pământ)

— cum se ţine lopata,

— cum se înfige în pământ ,

— cum şi unde se aruncă pământul ,

— cum se observă, situaţia la inamic.

Concluziuni.

Soldatul va fi învăţat să organizeze groapa pentru trăgător şi să-şi amenajeze adăpostul, care să permită întrebuinţarea armamentului, în cele mai bune condiţiuni de tragere

«A săpa, înseamnă a lupta».

d) *Intrebuinţarea focului puştei în atac.*

Principiile de avut în vedere, sunt următoarele :

— Invingător este acela care trimite asupra adversarului, în acelaş timp, un număr mai mare de proiectile, *bine ochite.*

— Să lucreze în legătură cu vecinii şi la executarea saltului, să nu le împiedice tragerea, procedând la fel la alegerea noului locaş de tragere.

— Focul puşcaşului, numai atunci este eficace, când *este bine ochit, când surprinde pe inamic şi efectul lui este bine observat.*

Concluziuni.

Trăgătorul ca să realizeze maximum de randament în execuţia focului său, trebuie să se întrebe :

— Când trag ?, adică realizez surprinderea şi focul este eficace.

— Unde trag ?, adică obiectivul este bine văzut (alegerea ţintei) şi înălţătorul verificat.

— *Ce muniție mai am asupra mea ?*, pentru a cunoaște situația și a cere reîmprospătarea.

Deoarece reîmprospătarea cu muniție în ofensivă, se face cu mare greutate, ostașul trebuie să cunoască acest lucru și în consecință, să evite consumul inutil sau să tragă fără rost.

e) *Lupta apropiată.*

Lupta apropiată este hotărâtoare pentru succesul atacului. De aceia se va *insista, foarte mult, la această importantă ramură de instrucție.*

Fiecare luptător va fi instruit să meargă înainte, fără a ține seamă de primejdie, la lupta om contra om, cu scopul de a distruge pe inamic.

Această acțiune reclamând combinarea întrebuințării puștei — grenadei și baionetei, rezultă că :

— se va trece la execuție, după ce s'a învățat — în detaliu —întrebuințarea separat a acestor trei arme.

— trebuie să se realizeze, pe timpul instrucției, surprindere și învingerea prin acțiune hotărâtă, deasemeni repeziciune.

Inițial, această categorie de instrucție, se va face într'un poligon special de luptă apropiată, care :

— are o adâncime de 150—300 m.,

— are inamicul reprezentat prin ținte și manechine,

— va avea construite obstacole, în așa fel ca executantul să fie surprins și silit la o observare ascuțită și la o acțiune hotărâtă imediat.

Apoi se va trece la exerciții propriu zise de luptă apropiată care comportă :

— *Tragerea repede din mers*, executată atunci când este prevăzut o întâlnire neașteptată cu inamicul. Trebuie ca ostașul în această situație :

— să înainteze în pas sau fugă cu arma pregătită pentru tragere și neasigurată. Baioneta pusă la armă.

— întâlnind inamicul se oprește, duce arma la umăr, ochește și trage.

— *Tragerea de pe șold și împungerea cu baioneta*, patul armei se sprijină pe șoldul drept. Operațiunea reclamă : agerime — voința de a învinge și vigoare fizică.

— *Aruncarea cu grenade la țintă*, când se va executa aruncarea grenadei din diferite poziții, adică : culcat, culcat cu săritură și din fugă.

— *Conduita în asalt față de grenadele aruncate de inamic.*

In această situație ostașul se adăpostește, pregătește grenada, după explozie execută un salt, apoi năvălește la atac.

Concluzie.

Această fază a luptei ofensive cere:

— ca oamenii să nu conveargă spre rezistența inamică, fiecare asaltator merge drept înainte.

— înaintarea se va face, folosind acoperirile de teren fără a trage foc, cât mai mult timp,

— ca ostașul să cunoască la perfecție, utilizarea puștei, grenadei și baionetei.

g) *Instrucția de noapte.*

Pentru această chestiune, condițiunile necesare sunt:

— cunoașterea particularităților luptei pe întuneric (vizibilitate redusă — sgomotele se aud ușor — efectul focului slab mărește pericolul surprinderei)

— o cercetare minuțioasă

— o recunoaștere a terenului

— pregătirea surprinderii și păstrarea secretului.

De aceia soldatul trebue să știe:

— să se orienteze pe întuneric în teren necunoscut.

— să lupte noaptea,

— că lumina trădează trupele,

— că liniștea nopții face ca sgomotele să se audă la mare depărtare iar distanțele până la ele se apreciază — de obiceiu — scurt,

— că de cele mai multe ori, culcat se vede mai bine, decât în genunchi sau în picioare.

— că având urechea lipită de pământ se aude mai bine și mai departe,

— să găsească orice punct, chiar în teren necunoscut,

— la tragerile de noapte, să ochiască mai jos.

— să folosească busola.

Concluziuni.

Este absolut necesar, ca aplicațiunile de noapte, să se execute des. Ostașul trebuie să cunoască particularitățile impresiilor de noapte și că înaintea acțiunilor de noapte, trebuie să-și aranjeze echipamentul, astfel ca să nu facă sgomot.

Progresiunea instrucţiei practice este următoarea:

— se execută mai întâi în teren cunoscut în semi obscuritate,

— apoi în teren necunoscut, întunericul fiind complect.

h) *Lupta cu gaze.*

Cavaleria este cea mai expusă efectelor gazelor de luptă. De aceia, dintre toate armele, ea trebue să fie mai bine familiarizată, cu acest nou mijloc de luptă.

In subperioada individuală, această instrucţie comportă:

— Scoaterea măştei din sac şi punerea ei pe faţă.

— Scoaterea măştei de pe faţă şi introducerea ei în sac.

— Antrenamentul progresiv în portul măştii (până la 30' minimum).

— Trecerea prin camera de gaze.

— Creerea de momente tactice — în cadrul aplicaţiunilor în teren, pentru utilizarea măştii.

Concluziuni generale.

Găsesc necesar să scot în relief, *greşelile*, ce obişnuit se fac:

— în atac şi

— în subperioada instrucţiei individuale.

Acestea sunt:

1. Nu se întrebuinţează judicios terenul, în executarea salturilor. Se culcă la întâmplare, neadăpostit şi necamuflat.

2. La trageri:

— se execută trageri fără să se ochiască şi fără a se aprecia distanţa şi pune înălţătorul.

— nu se urmăresc rezultatele obţinute la focurile trase.

— nu se ţine evidenţa consumului de muniţie.

3. Nu se dă atenţia necesară la orientare (ziua şi mai ales noaptea).

4. Nu se întrebuinţează suficient lopata, iar în oprirea pe un salt, ostaşii nu-şi pregătesc un adăpost, care să-i poată apăra contra reacţiunilor inamice.

5. Nu se insistă îndeajuns, în instrucţie pentru formarea personalităţii şi iniţiativei, iar pentru realizarea acestui deziderat este necesar ca ostaşul să fie plasat în situaţii diferite, cari reclamă obligaţiunea să se descurce singur.

6. In descoperirea inamicului, ostaşul nu se întreabă:

— unde să'l caut?

— cum să'l găsesc.

7. Se neglijează principiile de a se ascunde vederilor inamicului prin:

— folosirea terenului
— prezentarea unei ţinte mici
— nemişcare
— camuflare.

* * *

Principii de avut în vedere „în apărare".

Noţiunile ce urmează se referă numai la instrucţia individuală de luptă.

Se va urmări — în special — desăvârşirea instrucţiei pentru a intra în reflexul fiecărui luptător, la următoarele categorii:

1. *Deprinderea vederii.*

Se va da o mare importanţă descoperirii ţintelor, deoarece acel ce vede întâi, va deschide focul mai devreme şi deci va scoate din luptă pe adversar.

Progresiunea de urmat este următoarea:

a) *Iniţial.*

— pe distanţe mici cu obiective mari, apoi distanţele se măresc şi obiectivele se micşorează.

— pe fonduri diferite, arătând influenţa acestora, asupra putinţei de a descoperi obiectivele.

b) *Ulterior.*

— exerciţii pentru a examina sau verifica puterea de vedere adică: ţinte până la 400 m. (ţinte figuri necamuflate).

— exerciţii pentru descrierea ţintelor, cari apar succesiv, până la 400 m.

— exerciţii pentru descoperirea ţintelor, urmate de exerciţii de ochire.

Concluziuni.

— Nu este permis a se întrebuinţa binoclul până la 400 m.

— Exerciţiile de ochire se pot combina cu exerciţiile de descoperire.

— Definirea ţintei comportă următoarele preciziuni: direcţie (1/2 dreapta) — obiectiv caracteristic (casă izolată, trei pomi etc.) direcţia dela acest obiectiv la ţintă (spre dreapta), eventual se arată obiective intermediare (limba de arătură iazul, etc.), apoi se determină ţinta: tun inamic.

2. *Alegerea unui loc de tragere.*

Recrutul trebuie să ştie — *pe dinafară* — condiţiunile reclamate de alegerea unui loc de tragere, care trebuie să îndeplinească, următoarele condiţiuni:

— să fie paralel cu frontul, orientat cu faţa spre inamic,

— să ofere un bun câmp de tragere, fără unghiuri moarte,

— să nu fie repede observată de inamic ‹deci poziţie de tragere ascunsă, care uşurează deschiderea focului prin surprindere›,

— să nu fie pe o creastă, care se profilează la orizont.

— să se evite grămezile de pietriş, cari sunt periculoase din cauza efectului spărturilor.

— legătura cu vecinii să se facă în bune condiţiuni.

Concluziuni.

Ca metodă de lucru, se va proceda astfel:

— mai întâi se demonstrează cum trebuie să se procedeze, punând oamenii cari reprezintă inamic, să lucreze «bine» şi «greşit» în prezenţa recruţilor.

— apoi se trece la lucru practic.

3. Intrebuinţarea focului în apărare.

Focul trăgătorului, trebuie să îndeplinească următoarele condiţiuni:

— să surprindă pe inamic.

— să se execute repede.

— să fie bine ochit.

Se va arăta, că la deschiderea focului, deosebim două cazuri bine distincte.

a› Focul la comanda, comandantului de grupă —, care reprezintă excepţionalul.

b› Foc deschis din iniţiativă proprie ‹procedeu normal — Reg. German H. Dv. 130 art. 49› din următoarele cauze:

— sgomotul luptei împiedică să se audă comanda.

— se cere din partea soldatului iniţiativă.

— inamicul înaintează repede.

— inamicul este aproape.

In special la cazul «b», executantul are obligaţiunea:

— să-şi aleagă ţinta în care va trage.

— să aprecieze distanţa.

— să-şi pună înălţătorul.

— să ţină evidenţa consumului de muniţiuni.

- să observe efectul focului său.
- să înceteze tragerea.
- să verifice legătura cu vecinii.

Concluziuni.

Este ştiut că orice foc urmăreşte distrugerea inamicului şi a mijloacelor sale de luptă.

Se va urmări deprinderea reflexă a soldatului, în:

- descoperirea inamicului
- aprecierea distanţelor
- deschiderea unui foc - *repede şi bine ochit.*

Controlul focului şi al efectului obţinut, trebuie să constituie o preocupare constantă a instructorilor.

Focul neobservat şi ale cărui efecte nu sunt controlate, nu numai că risipeşte muniţia zadarnic, dar demască organele de foc şi le expune focului inamic, care a rămas fără a fi neutralizat.

4. Organizarea terenului.

Prin organizarea terenului se măreşte efectul armamentului propriu, micşorând simţitor pe acela al inamicului.

Executarea lucrărilor de sapă, este deci obligatorie. Se impune deasemenea, camuflarea complectă contra vederilor terestre şi aeriene.

In subperioada individului, se va insista asupra executării practice, a gropilor de tragere.

Actualul război a dovedit că gropile înguste şi adânci, oferă cea mai bună protecţie contra focului de artilerie şi a carelor de luptă inamice.

Ca formă, groapa se va face circulară (în formă de puţ), mai largă la fund. Acest sistem oferă avantajele:

- Carul de luptă trece uşor peste ea.

Din această groapă, se poate trage uşor în toate direcţiile.

- Şenila carului, nu îngroapă trăgătorul.

Concluzie.

Rezultă deci:

- necesitatea de a se executa practic la teren, foarte des, săparea acestei gropi.
- că groapa trebuie să *aibă forma circulară.*

5. Apărarea anticar.

In totdeauna trebuie să se conteze pe posibilitatea apariţiei vehiculelor blindate inamice.

Cu cât acestea vor realiza mai pronunţat surprinderea, cu atât efectul lor va fi mai periculos.

Este ştiut că individul, este foarte impresionabil la apariţia carului de luptă.

Deşi ar pare, prematur, totuş trebuie, ca începând cu subperioada individului, să se creeze momente tactice — în apărare din care să se evidenţieze că *„groapa individuală permite adăpostirea complectă a trăgătorului, contra carului de luptă şi că armamentul anticar este cel mai redutabil duşman al acestei maşini"*.

Este foarte necesar să se instruiască intens soldaţii, în special în ceeace priveşte apărarea contra carelor de luptă şi să se facă dese exerciţii de apărare contra carelor.

Are o mare importanţă faptul dacă ostaşul se convinge în mod practic, că dacă stă în groapă, carul de luptă trece fără să-i cauzeze vre-un neajuns, iar după trecerea lui, poate reapărea la suprafaţă, să continuie în mod şi mai eficace lupta contra infanteriei inamice, sau chiar acţiunea contra carului, putându-l uşor incedia, aruncând în el, o sticlă cu lichid inflamabil.

Concluziuni.

Este absolut necesar *să se instruiască toţi oamenii* asupra mijloacelor şi metodelor, pentru a combate acţiunea carelor de luptă, deoarece fiecare ostaş, poate fi pus în situaţia să se apăre, sau să lupte contra unui asemenea instrument de luptă.

6. Concluziuni.

La această categorie de instrucţie — apărarea — instructorul trebuie să observe ca să remedieze, la timp, următoarele greşeli, generale:

a) La instrucţia tragerii.

— Se trage fără a se ochi.

— Se deschide foc la distanţă mare, care descoperă dispozitivul fără să aibă eficacitate

— Nu se urmăreşte efectul focului la ţintă.

— Nu se schimbă înălţătorul.

— Nu se respectă disciplina focului ‹bine condus — eficace — repede›,

— Nu se ţine evidenţa consumului de muniţie.
— Să se facă exerciţii de reîmprospătare cu muniţie.

b) Lucrările de organizarea terenului.

— Să se execute întotdeauna.
— Să respecte condiţiunile de camuflaj.
— Să vizeze în această subperioadă execuţia gropilor circulare.

* * *

Concluziuni generale.

Din sinteza noţiunilor arătate în acest articol, pentru subperioada individuală, se desprind următoarele:

1. Este absolut necesar:

— Executarea prescripţiunilor de educaţie fizică şi un antrenament progresiv al individului, pentru ca ostaşul să poată rezista şi face faţă tuturor eforturilor reclamate de războiul modern.

— Acordarea unei atenţiuni speciale privitor la:

— instrucţia tragerii, ţinându-se evidenţa oamenilor asupra progreselor realizate şi stimulând pe cei înapoiaţi.

— atac, în special tehnica salturilor, deoarece au fost pierderi în efective, numai din cauza faptului că nu se utiliza judicios terenul şi nu se respectau intervalele.

— apărare, pentru deschiderea şi disciplina obligatorie a focului, noţiuni de camuflaj şi apărare contra carelor.

— Ca la toate aplicaţiunile să se prevadă momente tactice pentru: aviaţie şi gaze de luptă.

2. Să se insiste, încă din subperioada individuală, pentru formarea personalităţei şi dezvoltarea iniţiativei, punând soldatul în situaţii diferite şi lăsându-l — sub supravegherea instructorului — să se descurce singur.

Numai prin acest sistem se va ajunge la rezultate bune, pe câmpul de luptă şi obţine individualităţi conştiente.

3. Atacatorul, trebuie să fie convins că efectul armamentului apărătorului se micşorează, din motive tehnice si psihologice, în măsura apropierii de inamic.

4. Tanacitatea luptătorilor în apărare, trebuie deasemeni cultivată, în sensul că cine apără o poziţie, moare pe ea, iar inamicul, pătruns în poziţie, trebuie imediat dat afară.

Toţi ostaşii trebuie să fie convinşi, că atât timp cât apărarea, vrea să rămâne pe loc, atacatorul nu poate înainta, oricâte mijloace ar folosi, decât dacă îl scoate din luptă.

5. In cele mai neînsemnate ramuri de activitate, mişcările soldatului trebuie să fie reflexe desăvârşite, marcate de o necontenită energie, entusiasm şi bună dispoziţie. Soldatul trebuie să trăiască intens situaţia şi să depună foarte mult suflet, în tot ceeace execută.

* * *

Trebuie în special reţinut următorul adevăr „*Consecinţele unei instrucţii individuale rău îndrumate, cu greu vor putea fi îndreptate*".

Lt.-Colonel, **I. Cheruvim**

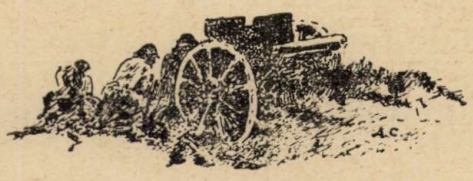

† EROUL COLONEL CONSTANTIN LOVINESCU

Impresionat de felul eroic cum şi-a ales jertfa vieţei — Colonelul Const. Lovinescu — căzut la datorie în mijlocul ostaşilor săi — m'a făcut să scriu cele ce urmează — fiind o pildă vie de eroism legendar — demn de urmat de viitorii comandanţi ai oastei neamului, când vor fi chemaţi a-şi face datoria de sânge pe altarul sfânt al Patriei române şi existenţei noastre naţionale.

Colonelul Const. Lovinescu s'a născut la Fălticeni la 20 Ianuarie 1894 — pe plaiurile unde s'a născut şi eroul Colonel Pastia Al. Deci, amândoi vrednici urmaşi ai legendarilor plăeşi ai lui Ştefan Vodă — cel Mare — cari au făcut faima lumei, ca apărători ai crucei şi credinţei creştine — împlinindu-se versurile cântate de marele Bard al Moldovei Vasile Alexandri că:

„Din vultur, vultur naşte,“
„Din stejar, stejar răsare“.

Sublocotenent la 1 Iulie 1916 îşi ia locul în front pe frontiera de Sud a Dobrogei unde îl găseşte declaraţia de război, 15 August 1916, cu Regimentul 5 Roşiori şi ia parte la luptele întârjite şi memorabile din acea parte. In una din lupte are calul împuşcat, el rămâne în viaţă luând parte la toate luptele până la terminarea războiului — în care timp a suferit şi un atac de gaze — fără consecinţe grave pentru sănătatea lui.

Războiul pentru desrobirea din nou a Basarabiei îl găseşte cu gradul de Lt.-Colonel ca ajutor la Reg. 12 Călăraşi Roman, cu care ia parte la toate luptele până la cucerirea Odesei. In anul 1942 i se încredinţează comanda Reg. 12 Călăraşi.

Regimentul primeşte ordin la Lemberg de a pleca pe front. In ziua de 2 Oct. 1942 porneşte spre front şi după 14 zile de marş forţat, ajunge în ziua de 24 Oct. în cotul Donului unde îşi ia sectorul în primire cu ostaşii săi descălecaţi. In ziua de 26 Oct. are ordin a ataca şi ocupa satul Kleţcaia. In zorii zilei porneşte la etac. Lupta este grea, focul năprasnic al inamicului seceră fără milă rândurile vitejilor călăreţi. Spre amiaza zilei aripa stângă a regimentului este pironită pe loc de focul ucigător al inamicului de pe marginea satului Kleţcaia — ce urma să fie învăluită.

In aceste clipe grele Colonelul Lovinescu ia eroica hotărîre — ca prin pilda lui să-şi pornească vitejii la atac şi să-şi îndeplinească misiunea. Părăseşte postul comandă şi cu arma în mână se îndreaptă prin ploaia de gloanţe şi spărturi de obuze şi brandturi spre aripa care rămăsese în urmă, străbate 500 m. şi ajunge în linia lor când intră în snopul secerător al unei mitraliere, din care 2 gloanţe îi perforează stomacul şi eroul este culcat la pământ cu arma în mână. Işi împlinise datoria şi visul măreţ al ostaşilor — de a muri cu arma în mână în mijlocul camarazilor săi iubiţi.

Reproducem mai jos scrisoarea Căpitanului I. Paraschivescu fostul său adjutant trimisă soţiei eroului, care este atâta de înălţătoare şi de mişcătoare încât este bine să fie citită de cât mai mulţi viteji ostaşi:

«Convins fiind că-mi fac o datorie din a vă scrie, încerc a reda mai jos scene din viaţa de ultimele zile a camaradului nostru:

Plecaţi de acolo unde aţi rămas, familii dragi nouă, soţul Dvs. nici o clipă n'a fost despărţit de mine. Legat sufleteşte, alături am fost totdeauna, în timpuri calme ca şi în cele vijelioase. Ziua de 25 Oct. a. c. ne găseşte aci, în faţa perfidiei şi laşităţii omeneşti a poporului fără Cruce şi fără Dumnezeu.

Totdeauna atent, prudent, cu un calm fără pereche conduce lupta şi victoria pare că mijeşte.

Incordaţi, trece noaptea spre ziua de 26 Octomvrie a. c. şi în dimineaţa zilei începe lupta ce s'a sfârşit prin jertfa soţului Dvs.

In după amiaza zilei, nerăbdător, colonelul părăseşte postul de comandă, pleacă în linia I-a, îşi îmbărbătează prin exemplul său ofiţerii şi trupa, atacul progresează dar în faţa generalului

comandant — cade răpus de 2 gloanțe ce l-au lovit în burtă, scapă arma din mână și se prăbușește la pământ.

Mi se vestește căderea lui — îl înlocuesc la comandă, conducând mai departe lupta ce s'a încheiat cu moartea lui și gloria unității al cărui comandant a fost.

L-am găsit apoi, am fost lângă el, l-am încurajat. Niciun moment n'a regretat că se desparte de viață, cuvintele lui ultime au fost:

— Visul meu era să mor pentru Patrie și Rege, pentru dreptatea poporului nostru cu arma în mână în mijlocul vostru, aici în linia I-a. Soția mea iubită și fetele mele dragi sunt în ochii și mintea mea. Spune-le că în ultimele mele clipe gândul meu a fost la ele.

N'a suferit. L-am evacuat cu mașina la spital, însă pe timpul transportului a murit în brațele medicului nostru.

Stimată doamnă, golul produs prin pierderea omului ce a fost soțul Dvs. — tatăl fetițelor dragi lui, comandantul și fratele nostru mai mare, este un gol de neînlocuit.

Pe colonelul Lovinescu, cine l-a cunoscut mai adânc n'a putut să nu-l aprecieze. Om cu calități excepționale, neînfricat de moarte, a fost un exemplu viu de adevărat comandant — om de război.

Căderea sa în linia I-a cu arma în mână printre soldați, în fața generalului său, a făcut pentru a se raporta mai sus astfel:

«Colonelul Lovinescu luptând în linia I-a cu soldații săi a căzut pe câmpul de onoare ca un adevărat erou. Cinste lui și unității al cărui comandant a fost. Răsplata o merită cu prisosință dela Patrie.

A fost înmormântat cu toate onorurile cuvenite, aci într'un sat, alături de camaradul său căpitanul Stoianov. Moartea sa o plângem cu toții. Exemplul lui ne întărește însă, căci de acolo din mormânt ne supraveghează încă, ne îndeamnă la răzbunare.

Respectuos vă rog, nu-l plângeți. Moartea a fost jertfa cerută de viitorul poporului nostru — a fost jertfa viitorului copiilor lui.

Fiți mândră de dânsul.

Moartea lui ne-a impresionat pe noi toți de aci — stăm și nu ne putem încă reculege, icoana lui blândă va rămâne așa în mintea noastră.

Dumnezeu să-l ierte, a fost un erou între eroi».

Cavaleria se poate mândri cu viteji săi eroi — cum a fost Colonelul Dănescu care a murit în fruntea Brigăzii sale şi Colonelul Lovinescu, ei au scris într'adevăr cu sângele lor pagini de eroism şi glorie în cartea de aur a cavaleriei române. Măreţia faptelor este pilda cea mai vie ce lasă viitorilor călăreţi doritori a fi la înălţimea chemării lor — când Patria şi dreptatea neamului le va cere şi jertfa cea mare a vieţii lor.

Ei au cinstit cu faptele lor jertfelnice şi măreţe Cavaleria română şi renumele vitejesc al neamului românesc.

Cu aşa eroi un neam nu poate să piară.

General **Constantin Dragu.**

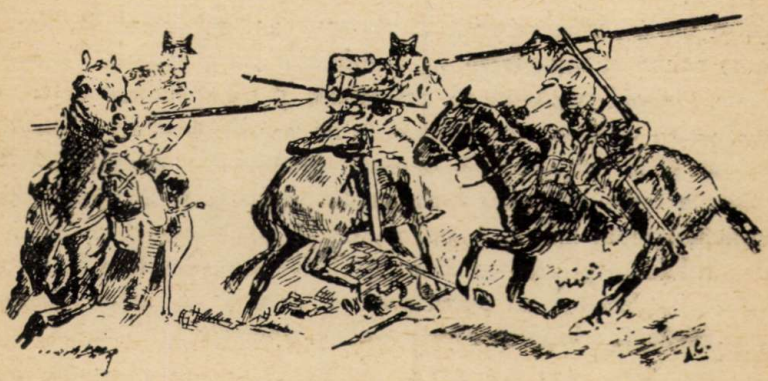

† CĂPITANUL CONDURACHE

Când începi să numeri ofiţerii de cavalerie care au căzut mândri cu faţa la inamic, când răscoleşti prin documentele unităţilor şi asculţi crâmpee din povestea viforoasei şi scurtei lor tinereţi, aflând pentru fiecare dintre ei că moartea nu a fost o întâmplare ci o jertfă voită care încununa un şir de fapte eroice, îţi încolţeşte în minte încredinţarea :

Cavaleria, în existenţa Neamului Românesc, înseamnă mai mult decât o armă, ea reprezintă o atitudine.

Din rândurile tot mai dese ale acestor cavaleri ai drepturilor şi demnităţei româneşti, se desprinde luminosul chip al Căpitanului Condurache, aşezându-se călare, înainte, aşa cum a trăit.

Comandant al unui escadron de Pionieri, se avântă peste Nistru într'o barcă şubredă în mijlocul iadului de foc de la Liaseuţi, elanul şi încrederea sa, antrenează după ei toate îmbarcaţiunile, punând stăpânire pe casematele şi zidul betonat de pe malul rusesc, casemată cu casemată, pe o adâncime de 4 Km., sunt cucerite şi în fiecare clipă, o nouă dovadă de eroism. Eroism, strălucite fapte de arme, exemplu de pricepere şi îndrăzneală, el le săvârşeşte în linişte, cumpănit, ca pe o obişnuinţă şi când cei din jurul lui îl privesc înmărmuriţi, Căpitanul Condurache rămâne ruşinat, modest, el nu putea pricepe pentru ce atâta admiraţie când săvârşirea lucrurilor venea din adâncimile firei lui.

In bătălia dela Akimowka din fumuria toamnă a anului 1941, lângă Marea de Azov, în această supremă şi gigantică încordare românească, Căpitanul Condurache devine omul momentelor de criză iar unitatea sa întărită şi cu alte elemente, a constituit întotdeauna, nădejdea ultimei încercări.

Căpitanul Condurache, contraatacă neîncetat, timp de 10 zile şi 10 nopţi. Când rezistenţa părea că se destramă, pleca Condurache,... şi când sosea el cu voinicii lui printre puhoaiele de ruşi îmbătaţi de speranţe şi de vutcă, se făcea lumină...

Aveai impresia că de acest om s'a îngrozit şi moartea, că

la naşterea lui, ursitoarele l'au scăldat cu «apă vie» încât fierul nu-l poate atinge iar norocul s'a îngemănat cu el.

In Caucaz, pe timpul însoritei veri din 1942, mereu în fruntea Escadronului, a gonit năprasnic către Marea cea Mare.

Lângă Natuhaewskaja, surprins în coloană de către o escadrilă bolşevică, o schijă de bombă îl loveşte destul de greu însă înfrângând ceiace era omenesc în el, se ridică şi până când nu-şi pune unitatea în ordine, nu se gândeşte să se panseze, apoi în căruţă, în fruntea escadronului, îşi conduce mai departe unitatea la misiunea ei şi refuză să fie evacuat.

In stepa calmucilor la Scharnut la 20 Noembrie, trimis să întărească un regiment de roşiori puternic atacat, ajunge la P. C. al regimentului şi în momentul venirei lui un important grup de ruşi care reuşise să pătrundă şi să se strecoare la adăpostul nopţei, loveşte în postul de comandă şi baterii. Căpitanul Condurache s'a întrecut pe el însuşi. Rezista cu încăpăţânare şi la lumina rachetelor vânează bolşevicii. A fost ca în legendă.

Fecior, de fecior de răzeşti, crescut în cântecele bătrâneşti, cu Fulga, Mihu copilul şi Toma Alimoş, sămânţă de oameni aprigi pe drepturile lor şi veşnic cu fruntea sus, avea în lupte strănicia celor cu «ghioaga nestrujită» de la Lipnic, Valea Albă şi din atâtea bătălii în care s'a ctitorit Neamul Românesc.

La 12 Decembrie 1942, după ce timp de 22 de zile toate încercările ofensivei ruseşti se năruiseră în faţa rezistenţei şi reacţiunilor surprinzătoare ale Diviziei de Cavalerie moldovene, Căpitanul Condurache îşi duce escadronul la Ikisorgakin în vederea regrupărei pentru ofensiva ce trebuia să înceapă a doua zi.

Aflat la Ikisorgakin, aude la Werch Salk bubuind tunul şi ţăcănit aprig de arme automate, ştia că acolo sunt două escadroane de roşiori din ţinutul Botoşanilor.

Situaţia era foarte critică pentru roşiori şi din cauza bombardamentului firul telefonic se rupsese iar aparatul G, se îndârjea să nu funcţioneze.

Clipele erau numărate şi Căpitanul Condurache simţea că nu mai este timp să raporteze Diviziei..

...Şi atacă, aşa cum numai el ştia să atace. Ruşii loviţi în flanc şi spate, se dezorientează şi companiile ruseşti încep să gonească înapoi... Incruntaţi în gândul răzbunării asupra celor ce le smulseseră victoria, concentrează ca un ultim gest, toate brandurile asupra pionierilor şi Căpitanul Condurache este lovit în plin.

Şi scrie hronica «de multă moarte şi perire au făcut în păgân şi mulţi paşi şi sângeaci au perit şi cine cum a putut în toate părţile s'au răschirat dară şi de la Moldoveni au căzut om de frunte».

Căpitanul Condurache, stă senin în faţa dărăpănatei biserici de la Kisselewka în Stepa calmucică şi străjueşte înainte, credinţa şi destinul Neamului.

Maior, **Octavian Adam**

„Doi Călăreți Eroi Cavaleri ai Ord. Mihai Viteazul"

† Căpitanul Dumitru Picioroga și
† Sublt. rez. Stângaciu Gheorghe

Chinuitoare sunt clipele când ești sortit a purta în suflet durerea despărțirii, de cei pe care i-ai iubit și ți-au fost dragi.

Cavaleria a trebuit să dea până în prezent tribut mare grelelor lupte, duse în contra unui inamic perfid și laș.

Cu toate că ofițerii și trupa au fost educați în școli și regimente, mai mult în spiritul unei lupte de cercetare, modul specific de acțiune al scumpei noastre arme, totuși atunci când au fost puși să treacă prin barajul de foc și beton al cazematelor, au dovedit cu prisosință că sunt iscusiți și pentru acest fel de luptă, cu toate că nu intra în doctrina armei noastre.

In atacuri și contraatacuri, precum și în grelele lupte de menținerea pozițiilor ocupate, ofițerii și trupa acestei nobile arme, s'au identificat cu locul pe care-l ocupau, nedând un pas înapoi, cu toții rămânând pe locul în care se găseau, trăgând cu arma chiar ultimul cartuș, pân' copleșiți de valul inamic, treceau în tabăra eroilor, străpunși de vre-o baionetă sau călcați de vre-un tanc.

Nu mai prejos au fost călărețiii, când vremelnic au fost sortiți a părăsi nobila armă și a se despărți de sublimul ideal «calul», spre a-l înlocui cu «motorul».

Viața este o evoluție și nu o revoluție și cei hărăziți, au trebuit să se supună ordinelor superioare.

Dintre călărețiii trecuți în Moto-Mecanizate, fac parte și acești doi bravi eroi: Căpitanul Dumitru Picioroga și Sublocot. Stângaciu Gheorghe.

Căpitanul Dumitru Picioroga, călăreț în toată puterea cuvântului, s'a identificat complet cu lozinca dela intrarea principală din Școala Ofițeri de Cavalerie Târgoviște: «Ofițerul de Cavalerie trebuie să fie și călăreț și cavaler».

In luna Noemvrie a anului 1939, a fost forţat să părăsească vremelnic viteazul Regiment 5 Roşiori, deoarece un suflu nou se abătea în ţară: Infiinţarea unităţilor blindate.

A fost ales ca pionier pentru această nouă armă de elită. Aici, în tovărăşie cu ofiţeri calificaţi şi din arma infanteriei, au pus bazele unei unităţi de cea mai înaltă clasă.

Când, la 22 Iunie 1941, Grupul de cercetare al Diviziei I-a Blindate, a trebuit să contribuie la lupte, împreună cu această Mare Unitate Blindată, alături de camarazii germani, contra unui inamic mult superior, el, Căpitanul Dumitru Picioroga, împreună cu subalternii săi: Locotenent Husărescu Z. Constantin, Locotenent Rusescu Valeriu şi Sublocotenentul Stângaciu Gheorghe, au fost cei dintâi plecaţi.

Comanda Grupului de Cercetare a avut-o un alt «călăreţ de elită» din această nobilă armă, Domnul Maior Adjutant Eugen Niculescu.

Au mers din victorie în victorie cu motocicletele lor, semănând moartea şi groaza în rândurile duşmane.

Au ocupat Chişinăul şi au mers mai departe, dincolo de Nistru spre Odessa.

In ziua de 6 August 1941, la Mihailowka, Căpitanul Dumitru Picioroga, a trebuit să dea tribut pe cel mai vechiu subaltern al său, Locotenentul Husărescu Z. Constantin, post-mortem Căpitan şi Cavaler al Ordinului Mihai Viteazul.

Pentru curajul, abnegaţia şi spiritul de jertfă, au fost răsplătiţi din campania trecută, de către Majestatea Sa Regele, cu cea mai înaltă distincţie «Ordinul Mihai Viteazul», atât Comandantului Grupului de Cercetare Moto Domnul Maior Eugen Niculescu, precum şi Căpitanul Picioroga Dumitru şi Sublocotenent Stângaciu Gheorghe.

Şi pentru a caracteriza mai mult acest brav erou, citez o frază din nota calificativă, dată de comandantul său din război, Domnul maior Adjutant Eugen Niculescu.

«Nu găsesc cuvinte pentru a caracteriza pe acest ofiţer de o excepţională valoare, din punct de vedere al pregătirii profesionale şi bravurei personale. Pe baza art. 78 din legea înaintărei în timp de războiu, îl propun a fi înaintat la gradul de Maior în mod excepţional, deşi nu are vechimea regulamentară».

Revenind în ţară, în toamna anului trecut, zi de zi au pus toată energia şi priceperea pentru pregătirea din nou a viitorilor ostaşi, cu cari trebuiau să plece iarăşi la lupte.

Şi au plecat în vara acestui an, de data aceasta conduşi de viteazul Comandant, Domnul Colonel Eric Otto Benedict.

De curând ne-a venit trista veste, că la 21 Noemvrie 1942, au căzut în cotul Donului, atât Căpitanul Picioroga Dumitru cât şi Sublocotenentul Stângaciu Gheorghe, după ce au trimis pe lumea cealaltă coloane întregi de ruşi.

Considerau că locul lor e numai acolo, în sgomote de obuz, nesiguranţă şi praf de puşcă.

— Bravi eroi! Viaţa voastră a fost un simbol de muncă, cinste şi corectitudine!

— Noi cei rămaşi în Grupul de Specialităţi Moto, vom lua de exemplu jertfa voastră, servindu-ne drept ideal tuturor în acţiunile viitoare!

— Când spiritele voastre, în nopţile cu clar de lună, vor pluti pe deasupra cazarmei voastre dragi, unde aţi pus toată priceperea, râvna şi munca voastră, să ştiţi că noi, camarazii voştri iubiţi, nu vă vom uita niciodată!

Aşa au ştiut să trăiască, să lupte şi să moară, călăreţii, din Moto-Mecanizate.

O lacrimă să curgă de cei ce simt, pentru eroii căzuţi pe Câmpul de Onoare.

Căpitan **Constantin Bogatu**

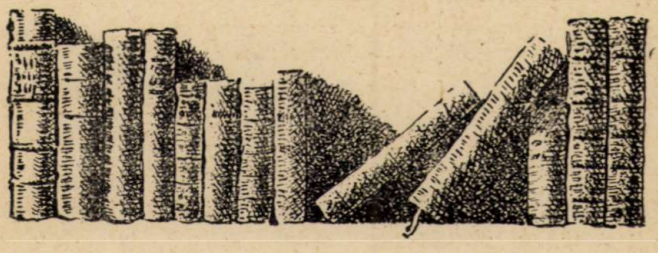

† EROUL SUBLOCOTENENT MIRCEA RALEA

A pus tresa de Sublocotenent în vara anului 1939, fiind repartizat Regimentului 8 Călăraşi.

Nobil ca origină, nobil în toată viaţa lui atât de scurtă, dăruindu-se Patriei la vârsta de 24 ani.

Era o fire înaltă, puţin cam slăbuţă şi mereu preocupat de vre-o chestiune nouă.

De când pusese tresa de ofiţer, tot timpul a fost prin diferite zone din ţară.

In primăvara anului 1940, de straje la Nistru înspre Rezina, zi de zi, noapte de noapte, cu ochii aţintiţi spre mişcările celor din «Raiul Bolşevic».

A luat parte la cea mai dureroasă epopee din istoria noastră «Cedarea Basarabiei».

Plângea ca un copil şi a jurat faţă de toţi camarazii săi, că mai bine să moară decât să trăiască fără să se răzbune.

Incepând campania din vara anului 1941, Sublt. Mircea Ralea era copleşit de fericire, ştiind că are prilejul să se achite de jurământul făcut.

Cu plotonul lui de tunuri anticar, a plecat cu Regimentul de Călăraşi, înscriind minuni de vitejie şi stârnind admiraţia tuturor.

Il iubea Comandanul şi camarazii, îl iubeau tunarii lui dragi.

Prea era dotat cu putere de muncă, inteligenţă sclipitoare şi prea se da de exemplu în orice acţiune ce întreprindea.

In Basarabia, cota 212 Nord Brătuleni — Pădurea Leului — Boldureşti, Nisporeni, Vărzăreşti, Dealul Bălan, Dolna, Pădurea Răcătău şi apoi Dalnic, Grossliebenthal, Kleinliebenthal, Suhai-Liman, Odessa, sunt locuri unde tunurile lui au făcut torţe incandescente carele de luptă inamice, ce se încumetau să-l atace.

Majestatea Sa Regele, în urma propunerilor şefilor săi, i-a conferit drept răsplată, Coroana României cu spade şi panglică de Virtute Militară în gradul de Cavaler.

Stătea neclintit sub ploaia de obuze, personal la tun, mânuind cu îndemânare luneta, deriva şi trăgaciul.

Cine intra în reperul lui, nu a mai scăpat teafăr.

Fiind specialist şi în Moto-Mecanizate, a trebuit, după întoarcerea în ţară, să părăsească regimentul său de Călăraşi, spre a porni din nou la luptă, de data aceasta cu o Mare Unitate Blindată.

Nou mutat într'o unitate motorizată, s'a afirmat chiar din primele zile, ca un ofiţer de mare nădejde.

Şi aici îl iubea Comandantul ca pe copilul lui, îl iubeau camarazii ca pe fratele lor.

Cu toate că suferea de un început de reumatism, căpătat tot din cauza zilelor şi nopţilor trăite prin şanţuri, în ploi şi umezeală, cu toate că fusese propus a rămâne la P. S., nu a acceptat.

Atrăgându-i-se atenţia că, Comandantul a hotărât să rămână în interior în urma recomandaţiilor facute de medicul unităţii ca fiind bolnav, a spus: «Când cred că am cei mai buni tunari anticar, ce am instruit vre-o dată, nu renunţ la lupte pentru nimic în lume».

Şi a plecat cu atâta voioşie şi cu atâta speranţă în isbândă, încât îmbărbăta şi pe ceilalţi camarazi plecaţi odată cu el.

Când tunurile lui au fost puse să arate ceiace pot, a înscris pagini de glorie, în grelele lupte din Cotul Donului.

Nici-un car blindat inamic, atât timp cât a fost teafăr în mijlocul dragilor săi soldaţi, nu a putut să-i depăşească, cu toate că îl atacau în valuri.

Şi când situaţia era complet restabilită, o schije nemiloasă de brandt, a pus capăt unei vieţi atât de tinere, pline de nădejdi şi speranţe pentru Ţară.

A murit ca un adevărat erou, dar convins că prin moartea lui, va servi drept pildă tuturor, pentru atingerea idealului comun.

Dumnezeu să te odihnească în pace caracter nobil şi suflet ales. Vei fi veşnic în mintea şi inima noastră şi ne vom strădui a-ţi răzbuna jertfa.

Căpitan **Constantin Bogatu**

„REVISTA CAVALERIEI“

COMITETUL DE DIRECȚIE

Președinte: General Pantazi C.

Membrii:
General Sănătescu M.
General Racoviță M.
General Nicolescu C.
General Cialik Gh.
General Manafu M.
General Brătescu C.
General Codreanu I.
General Munteanu Gh.
Colonel Teodorini C.
Colonel Dimitriu-Șoimu Ad.

COMITETUL DE REDACȚIE

Președinte: General Măinescu Vasile

Membrii:
Colonel Fortunescu H.
Colonel Constantinescu VI.
Colonel Carp Corneliu

Membru și secretar: Lt.-Colonel Popovici Aurel

COMITETUL DE ADMINISTRAȚIE

Președinte: Colonel Carp Corneliu
Ajutor: Lt.-Colonel Kirculescu Petre
Ofițer cu Tipografia: Căpitan Sandovici Al.

Costul abonamentului pe un an:

— Pentru ofiţeri . . . . . 300 lei

— „ biblioteci . . . . . 400 lei

Corpurile de trupă şi ofiţeri abonaţi cari până în prezent nu au achitat abonamentul, sunt cu insistenţă rugaţi a trimite neîntârziat plata abonamentului.

Corpurile de trupă şi serviciile sunt rugate să anunţe Administraţia Revistei asupra mutărilor de ofiţeri dintr'un corp în altul.

Condiţiunile ce trebue să îndeplinească un articol spre a fi publicat în Revista Cavaleriei:

- Subiectul lucrărei să fie conform cu prevederile arătate la scopul revistei.

— Să nu cuprindă polemici şi indiscreţiuni cari ar primejdui apărarea ţărei şi în fine să nu atingă disciplina sau să fie contrarii prestigiului armatei.

— Să fie semnate de autor sau pseudonim, cunoscut de redacţie.

— Articolele vor fi scrise la maşină la două rânduri cu ortografia Academiei Române şi pe o singură pagină, lăsându-se nescris 1/4 din stânga paginei.

Schiţele să fie făcute cu tuş negru.

Manuscrisele nu se înapoiază.